HALKIN KURTULUŞU

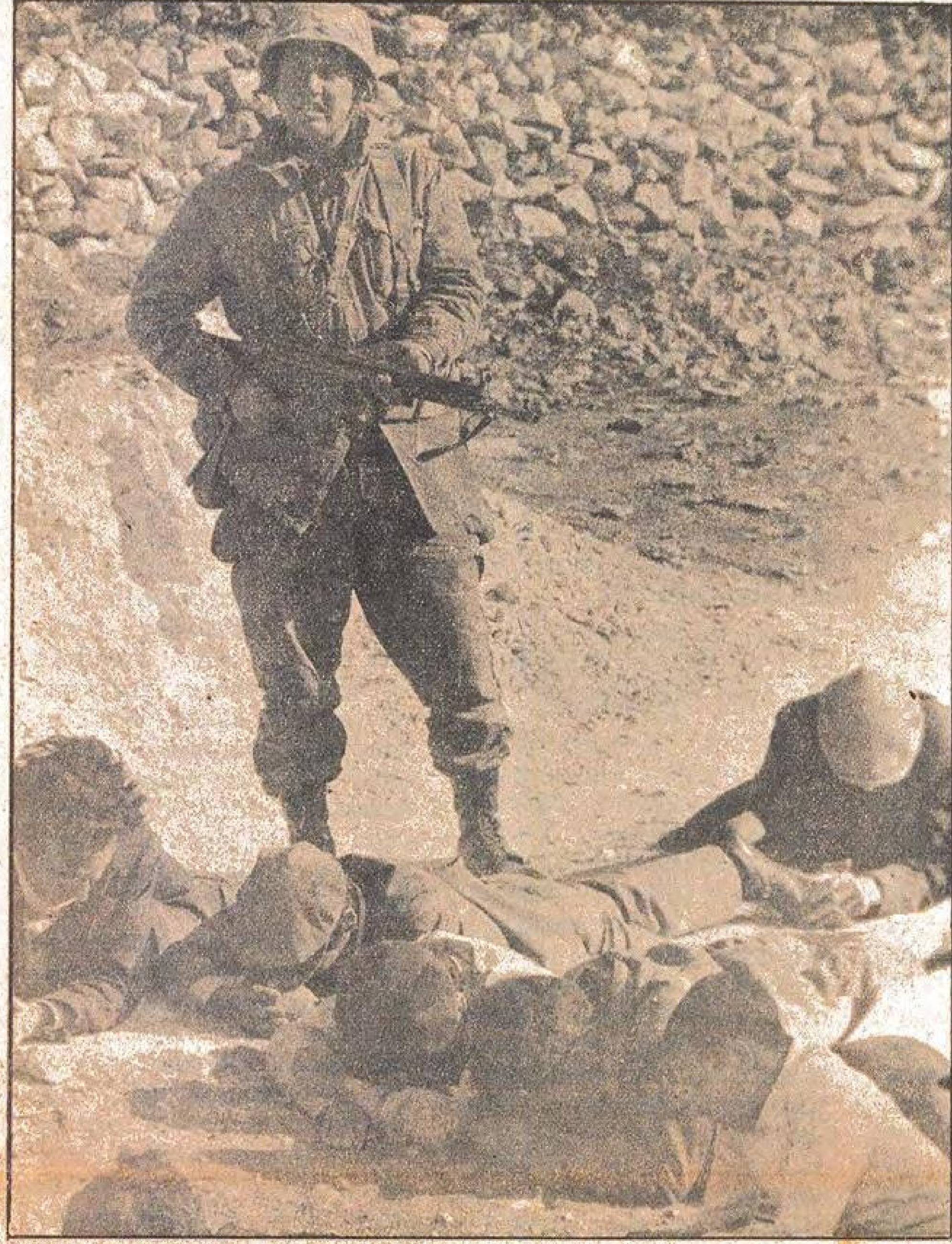
10 Temmuz 1978
400 KURUŞ

117

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

MC'nin yapamadıklarını CHP uygulamak istiyor

HALKIN ÖZGÜRLÜKLERİNE YÖNELEN SALDIRILAR

Jandarma komandoları Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da Kürt köylüleri üzerindeki zulmü sürdürüyorlar.

ADIM ADIM GELİYOR

- CHP, DERNEK KAPATMADA MC'Yİ DE GEÇTİ
- ÖZGÜRLÜKLERE YÖNELEN SALDIRILARDAN GENÇLİĞE DÜŞEN PAY: YÜKSEK OKULLAR İÇİN FAŞİST DİSİPLİN YÖNETMELİĞİ
- BASKI TEDBİRLERİNİ YETERLİ GÖRMEYEN HAKİM SINIFLAR, SIKIYÖNETİM ÇIĞLIKLARI ATIYOR
- FAŞİST ÇETELERİN KANLI KATLIAMLARI SÜRÜYOR: SON İKİ HAFTA İÇİNDE ONLARCA ÖĞRENCİ, ÖĞRETMEN, İŞÇİ VE DEVRİMCİ ÖLDÜRÜLDÜ
- HALKLA BİRLEŞMEYENLER HALK DÜŞMANLARIYLA KOLKOLA: 12 MART'IN İŞKENCECİLERİ ÖNEMLİ GÖREVLERE GETİRİLİYOR. BİR İŞKENCECİ EMNİYET ŞUBE MÜDÜRÜ. BİR KIŞKIRTICI AJAN DA EMNİYET GENEL MÜDÜR YARDIMCISI OLDU.
- 'BÖLÜCÜLÜK" EDEBİYATININ GETİRDİĞİ SONUÇ: KÜRT ULUSU ÜZERİNDE ZULÜM

YAZISI 7. SAYFADA

Yeni zamların habercisi

IMF Heyeti Ankara'da

Uluslararası Para Fonu 'ndan (IMF) bir heyet ülkemize geldi. IMF, emperyalist boyunduruğu sürdürmek ve denetlemekle yükümlüdür.

IMF, geçen yıl Demirel hükümetine birçok öneri getirdi. Ancak halk kitlelerinin yükselen mücadelesi karşısında Demirel - ler, Türkeşler bu emperyalist kölelik önerilerini uygulayamadılar. Ecevit hükümeti bunları, sahte halkçı maskesiyle bir bir uyguladı ve uygulama-

De.sa.7.sü.4'de

"Üç Dünya" oportünistleri Tito'ya karşı işledikleri günahların kefaretini ödüyor

- "ÜÇ DÜNYA"CILAR BİR KEZ DAHA KRUŞÇEV'İN İZİNDE
- AYDINLIK GAZETESİ ARNAVUTLUK'A SALDIRIYOR

YAZISI 3. SAYFADA

Ceylanpınar'da tarım işçilerinin direnişi

- GREV NASIL DOĞDU VE GELİŞTİ?
- BÜTÜN GREVLER VE FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN KURUMLARI CEYLANPINAR İŞÇİLERİNİN KARŞISINDA
- SENDİKALARIN DİRENİŞ VE GREV KARŞISINDAKİ TAVIRLARI
- CHP'Lİ BAKANLARIN DİRENİŞ KARŞISINDAKİ TAVRI: VAAT VE TEHDİT
- CEYLANPINAR'DA DİRENİŞ VE MİLLİ ZULÜM

YAZISI 8. SAYFADA

İşsizliğe ve işten çıkarmalara son

- İŞTEN ÇIKARMALAR VE ÜCRETLERİN DONDURULMASI EGEMEN SINIFLARIN SALDIRISIDIR — SINIF SENDİKACILIĞI YOLUNDA İLERİ
- İŞSİZLİĞİN SORUMLULARI: EMPERYALİSTLER VE EGEMEN SINIFLAR
- ÜCRET ARTIŞI DEĞİL, DAHA FAZLA KAR İSTEĞİ FİYATLARI ARTIRIR
- CHP'NİN YENİ OYALAMACASI: İŞSİZLİK SİGORTASI YALANI
- SOSYALİZMDE İŞSİZLİĞİN KÖKÜ KAZINIR

YAZISI 4. SAYFADA

Türkiye sağlık emekçilerinin militan ekonomik mücadele örgütü Tüm Sağlık-Der kuruldu

- TÜM SAĞLIK—DER'İ ÜLKE ÇAPINDA ÖRGÜTLEYELİM.
- SAĞLIK EMEKÇİLERİNİN ÇAĞRISI
- SAĞLIK EMEKÇİLERİ ÜZERİNDEKİ SÖMÜRÜ VE BASKIYA SON

YAZISI 5. SAYFADA

Türk-İş yöneticileri CHP'li Bakanlarla uyuştu

işçi ücretleri dondurulamaz

Toplusözleşmeler kapıya geldi dayandı. CHP hükümeti, ücretleri dondurmak ya da ücret artışlarını sınırlamak için sendika ağalarıyla görüşmeleri sıklaştırdı. CHP'li bakanlar, Türk-İş Genel Başkanı Halil Tunç ve Genel Sekreteri Sadık Şide ile uzun uzun görüştüler.

Devlet Bakanı Hikmet Çetin görüşmeden sonra şunları söyledi: "Gerek hükümet, gerekse Türk-İş yöneticileri bu yıl kamu kesiminde toplu iş sözleşmelerine ilişkin görüşmeleri sürdürülen işkollarındaki ihtilafların bir an önce giderilmesi ve toplu iş sözleşmesi görüşmelerinin sonuca bağlanması konusunda görüşbirliği içindedir." Burada söz konusu olan 480 bini aşkın işçinin hakları üzerinde yapılan pazarlıktır. CHP hükümeti, emperyalistlerin ve egemen sınıfların çıkarları doğrultusunda ücretleri dondurmak için sendika ağalarıyla anlaşmaya çalışıyor. Türk-İş'in başındaki faşist sendika ağaları işçilerin direnişini dizginlemek için ücretlerin dondurulmasının karşısında oldukları yalanını savurdular. Ancak şimdi hükümet temsilcileriyle, devalüasyonun ve zamların işçi sınıfının sırtına tam olarak bindirilmesini tezgahlıyorlar.

İşçi sınıfı, CHP hükümetiyle faşist sendika ağaları arasındaki ihanet anlaşmalarını tanımayacaktır. Ne sahte vaatler, ne sivil sıkıyönetim tehditleri, Kamu İktisadi Teşekküllerinde çalışan yarım milyon işçiye yeni kölelik sözleşmelerini kabul ettiremez.

HALKIN KURTULUŞU

Saldırıları Püskürteceğiz

Milli Güvenlik Kurulu'nun son toplantısından sonra, egemen sınıfların CHP hükümeti aracılığıyla, işçi sınıfına ve emekçi halk kitlelerine karşı yürüttükleri siyasi saldırılar artmaya başladı.

CHP hükümeti komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının çıkarlarına uygun olarak, emekçi halkın bugüne kadar yürüttüğü uzun ve şanlı bir mücadele sonucunda kazandığı belli siyasi ve demokratik mevzileri yok etmek için yeni önlemler almaya, bunları hayata geçirmeye başladı. Resmi Gazetede yayınlanarak yürürlüğe giren gerici Yüksekokullar Yönetmeliği, dernek kapatmalarına hız verilmesi, giderek ayyuka çıkan sıkıyönetim çığlıkları, faşist cinayet mangalarının artan saldırı ve katliamları, 12 Mart'ın işkenceci, katillerinin yeni görevlerle taltif edilmesi, emekçi halk üzerinde, özellikle Türkiye Kürdistan'ındaki emekçi köylüler üzerinde estirilen terör vb. egemen sınıfların yürütmeye çalıştığı kanlı politakalarının birer parçalarıdır.

Egemen sınıflar, bugün giderek yoğunlaşmakta olan bu politikalarını reformist CHP hükümeti eliyle uygulamaya çalışmaktadırlar.

CHP reformistleri bugün geldikleri yerde , emekçi halkın belli siyasi haklarını yok etmek ve halk üzerinde siyasi terörü yoğunlaştırmak için açıktan açığa 12 Mart'ın eli kanlı katillerine ve sivil faşist çetelere da yanmaya çalışmakta, onlarla işbirliği yapmanın yollarını aramaktadır. Çünkü onların bugün temel görevi ve hükümet olmalarının temel ölçütü yükselen halk hareketini her türlü yöntemi kullanarak ezmek, egemen sınıfların, emperyalistlerin ve sosyal-emperyalistlerin doymak bilmez sömürü ve kâr hırsı için dikensiz bir gül bahçesi yaratmaktır.

Egemen sınıflar ve emperyalistler de re-

Dev.Sa.7.Sü.8'de

Egemen sınıfların cinayetinin bedeli

Bir maden işçisi : 590 Lira

Ereğli Kömür İşletmelerinde grizu patlaması sonucunda 17 işçinin ölümünden sonra açılan dava sonuçlandı. 17 işçinin katliamından sorumlu olanlar 10 bin lira para ödemeye sözde mahkum oldular.

17 emekçinin canına karşılık 10 bin lira! Bu karar, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının bir işçinin canına biçtiği değeri gösteriyor: 10 bin/17= 590 lira. Egemen sınıfların mahkemesi, Ereğli Kömür

Dev.Sa.7.Sü.4'de

Asgari geçim indirimi ne oldu?

Parlamento tatile girdi

Millet Meclisi Kasım ayına kadar tatile girdi. Çeşitli partilerden milletvekilleri, borçlarını ödemek üzere kumar masalarına gönül rahatlığıyla geri döndüler.

Parlamento'nun bu döneminde ocak ayından bu yana CHP hükümeti vardı. Ocak ayından bu yana asgari geçim indirimi yasası çıkartılacağı söylendi. Özellikle CHP yöneticileri, asgari ücretle çalışan milyonlarca emekçiden vergi alınmayacağını defalarca reklam ettiler. Sonuçta 12 Martçı Maliye Bakanı'nın ve sömürücü egemen sınıfların istekleri oldu. Asgari geçim indirimi bilinmeyen bir zamana ertelendi.

Bu dönemde gene CHP yöneticileri, basın afından, işsizlik sigortasından bol bol söz ettiler. En geniş yığınların bu taleplerinin savunuculuğunu yapar göründüler. Sonuçta bu yasa önerileri de parlamenterlerin çantalarında kumar masalarına gitti.

Parlamentonun bu döneminde, CHP yöneticilerinin bütün sahte vaatlerinin balonu söndü. Reformist yalanlar iyice iflas etti. Parlamentonun gerçek niteliği bir daha açığa çıktı. Egemen sınıfların halk üzerindeki bu baskı aracının, hangi hükümet gelirse gelsin, bu sömürü ve zulüm düzeninin bir aygıtı olduğu artık geniş kitlelerce biliniyor.

Ete, süte, gaza, beze yapılan zamlar nereye gidiyor?

İhracatta vergi iadesi oranları artırıldı

İhracatta vergi iadesi oranları artırıldı, alanı genişletildi. En yüksek vergi iadesi oranı % 20-25'ten % 30-35'e yükseltildi. Kumaş, yiyecek gibi maddelere de vergi iadesi tanındı. Yüz liralık ihracat yapan komprador, şimdi artık hazineden 25 lira yerine 35 lira fazladan para alacak.

Böylelikle ihracatçı komprador burjuvazinin kârlarına yeni kârlar katılmıştır. Aradaki % 10'luk fark milyarlarca lirayı bulmaktadır. Bu para, emekçilerden fiyat artışları ile gasbedilmekte ve devlet eliyle çok az sayıda kompradora peşkeş çekilmektedir.

Aylardır emekçiler lehinde hiç bir köklü tedbir alınmadı. Asgari geçim indirimi vb. yasaların yalnızca lafıyla emekçi kitleler oyalanmak istendi. Şimdi CHP hükümeti artık yüzündeki maskeyi iyice fırlatıp attı. CHP yöneticileri egemen sınıflara bütünüyle teslim oldular. Egemen sınıflara en iyi kendilerinin hizmet edebileceğini göstermek için halk üzerindeki baskı ve sömürüleri yoğunlaştırdılar.

Halk kitleleri şimdi ete, süte, ekmeğe, beze, gaza devlet eliyle yapılan zamların kimlere peşkeş çekildiğini iyice görüyor. Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının devleti, bu zamlarla halktan zorla alıyor, egemen sınıflara peşkeş çekiyor.

Eczacıbaşılar, Halit Narinler, Vehbi Koçlar Ecevit'ten hoşnut olmayıp da kimden olacaklar!

Güney Yemen faşist cuntası Comecon'a giriyor

Güney Yemen'de geçen hafta bir askeri darbe oldu. Bu darbeyi düzenleyen sosyal-faşist askeri cunta, hemen arkasından COMECON'a girmek için müracaat etti. COMECON, revizyonist ülkelerin yer aldığı bir ekonomik kuruluştur. Sosyet sosyal-emperyalizminin uydu revizyonist ülkeler üzerinde yeni sömürgeci soygun aracıdır. İşte Güney Yemen sosyal-faşist cuntası, şimdi ülke ekonomisini bütünüyle Moskova çarlarının boyunduruğuna sokmuştur.

Güney Yemen'deki askeri darbe, Brejnev revizyonistlerinin bütün yarı sömürge ülkelerde uyguladığı sızma, yayılma planlarının sonucudur. Önce ekonomik yardım kisvesi ile diğer ülkelere sızan Sovyet sosyal-emperyalistleri, geçen ay Afganistan'da yaptıkları darbenin aynısını burada da düzenlediler. Halkların Amerikan emperyalizmine karşı verdikleri özgürlük ve bağımsızlık mücadelesi karşısında Sovyetler Birliği'ni hâlâ bir "dost Sosyalist ülke" olarak değerlendirenler Afganistan ve Güney Vietnam'da ağır darbeler yemişlerdir. Halklar, başta iki süper devlet olmak üzere bütün emperyalistlerin gerçek kurtuluş ve devrim yolunda yeminli düşmanları olduklarını artık iyice görüyorlar. Afganistan ve Güney Yemen darbeleri, Moskova çarlarının yüzündeki maskeyi iyice düşürmüştür.

"ÜÇ DÜNYA TEORİSİ" gerçeklere çarparak iflas ediyor

"Bloksuz dünya teorisi" ve "Üç Dünya Teorisi" emperyalist statükoyu korumak için birlik içinde

Partinin Yolu (AEP MK Yayın Organı)

Son zamanlarda Afrika'da ve başka yerlerde önemli olaylar meydana gelmektedir. Dünya kamuoyunun dikkati çeşitli çatışmaların ateşi içinde çok acı çeken Afrika kıtasında toplanmıştır. Bugün Ogaden ve Eritre'de, Çad'da, Sahra'da, Angola ve Zaire'de mücadele yapılmakta, Rodezya'da, Güney Afrika'da ve Batı Afrika'da, kan nehir gibi dökülmektedir. Bilhassa, Antonov Rus uçakları paralı askerleri her gün Doğu ve Batı Afrika'ya götürmekte ve büyük Amerikan jetleri Fransa'nın yabancı askeri birliklerini, ve Fas kralının askerlerini ekvator merkezine taşımaktadırlar. İngiltere, Batı Almanya, Birleşik Devletler ve diğer ülkelerin bakanları, Zimbabwe, Namibya ve Azanya'da ayaklananları, silahları beyaz ırkçılara teslim etmeye inandırmak üzere Afrika'da dolaşmaktadırlar. Doğu ve Batı emperyalistleri dolaşıp haykırmakta ve Afrika'ya müdahale, yayılmacı amaçlar, uluslararası dengenin bozulması ve benzerleri için birbirlerini itham etmektedirler.

Eski ve yeni süper devletler, ihtiyarlamış sömürgeciler ve bütçelerini artık açan yeni sömürgeciler diğerlerinden daha önce kendisini halkların savunucusu ve Afrika'da barış şampiyonu olarak göstermeye acele etmektedirler.

Bu vurucu propagandanın ve şeytanca demagojinin gürültüsü altında Afrika'yı yabancı askerlerle, silah ve cephanelerle, danışman ve uzmanlarla, diplomat ve vaizlerle dolmaktadır. Eski sömürgecilerden Amerikan emperyalizmine kadar, Sovyet sosyal-emperyalistlerinden diğer emperyalistlere kadar Afrika halklarının mücadelesini baltalamak, boğmak ve sömürmek için tek bir cephe kurulmuştur. Eski sömürgeci veya yeni sömürgeciler, hakimiyet kurmaya veya bu kıtada hakimiyet mevzilerini birbirlerinden zorla almaya çalışmaktadırlar.

Emperyalist devletlere göre bağımsız, ekonomik, siyasi ve sosyal gelişmeyi engelleyebilen her şey, Afrika halklarının sosyal ilerleme ve menfaatlerini ihlal eden ve inkar eden her şey, olumlu bir şeydir. Hiç bir ahlak yemini Güney Afrika'da ve Rodezya'daki zencilerin üzerinde işkence yapmalarını, Etyopya'nın, Zaire'nin ve Angola'nın yoksul köylülerini katletmelerini ve Afrika'nın petrolü, bakırı, uranyumu, demiri ve fosfatını doymak bilmez bir şekilde ve barbarca zorla almalarını engelle - memektedir.

Artık Amerikan emperyalistleri Sovyet sosyal-emperyalistleri ve diğer emperyalistler halkları birbirine düşürmek yabancı ve köleci sömürücülere karşı mücadelede birleşmelerini engellemek üzere bu durumdan yararlanmaktadırlar. Emperyalistler ve yeni sömürgeciler, Afrika ülkeleri arasında nefret duygularını ve eski düşmanlık ve çatışmaları teşvik etmek ve dar milliyetçi, aşiret, ırk ve gelenek duyguları temelleri üzerinde sınır çatışmalarını hızlandırmak için büyük bir yaygara koparmaktadırlar. Bunlar Afrika ülkelerine daha iyi çatışmayı ve öldürülmeyi öğretmek üzere onlara silahlar, eğitmenler, danışmanlar ve uzmanlar göndermekten geri kalmamaktadır.

Bugün güçlü kapitalist ve emperyalist devletler Afrika'nın pek çok ülkesinde kanunu yapmaktadırlar. Onlar kendi menfaatlerine göre birleştirdikleri ve ortaya çıkardıkları bazı hakim klikleri ayakta tutmakta ve böylece varolup ayakta durmaktadırlar.

Afrika kıtasının halklarının uyanmasını, onların özgürlük ve bağımsızlık mücadelesini, siyasi ve ekonomik haklarını, milli kaynaklar ve zenginliklerinin üzerinde tam egemenlik ve kültür ve gelenekleri için mücadelesini engelleyebilecek olan hiç bir güç yoktur. Ne beyaz paralı askerler ne de emperyalist silahlar, ne dolar ne de rubleler, ne yetkililerin araçları, ne de bu kıtaya dört yandan bollukla ihraç edilen bozguncu teoriler Afrika'nın direnişini engelleyebilir. Bunu emperyalistlere ve yeni sömürgecilere satılmış olan ne kadar sadık ve hain olursa olsun bu klikler engelleyemez.

Afrika halklarının özgürlüğü ve kurtuluşu bugün zamanın büyük bir talebidir. Karanlık ve gerici güçler onu engellemek üzere köklü çabalar harcayabilir fakat tarihin çarkı bugüne kadar olduğu gibi, her zaman ileriye doğru gidecektir.

Yugoslav revizyonistlerinin büyük bir istekle propaganda ettikleri sahte "Bloksuz Dünya Teorisi" ve sahte "Üç Dünya Teorisi" Afrika'daki emperyalist ve yeni sömürgeci hakimiyeti ve bu kıtanın pekçok ülkesini yöneten gerici klikleri kurtaramayacaktır. "Bloksuz Dünya Teorisi" ve "Üç Dünya Teorisi", halkları aldatmak ve emperyalistlere zor durumlarda yardım etmek için iki emperyalist papaza da yardım etmektedir. Bu teoriyi yaratanların vazettikleri siyasi, ideolojik, sosyal statükoyu korumak, Afrika halklarının doğru, devrimci bir kurtuluş mücadelesini yolundan saptırmak ve Afrika'da, diğer bölgeler ve kıtalarda emperyalist hakimiyeti ve yeni sömürgeciliği koruma yönünde bir stratejidir. Bu teori, büyük emperyalist güçlerin ve yeni-sömürgecilerin halkların siyasi, ekonomik ve sosyal gelişmesini engellemelerine yardıma koşmaktadır. Sözde "Bloksuz Dünya Teorisi"ni vazedenler mantıken ikna edilmeleri, yayılmacı siyasetten el çekmeleri, eli kalbe koymaları ve dünyadaki kaynakları rasyonel ve doğru bir şekilde paylaşmaları için büyüklerin üzerinde sözde baskı yapabilecek olan tarafsız ülkelerin katılacağı, ABD'den ve Sovyetler Birliği'nden bağımsız olarak sözde bir hareketin yaratılabildiği hakkında hayaller yaratmaya çalışmaktadırlar. Bu yüzden onlara göre, emperyalist siyasete karşı direniş, halkların haklarını savunmak için devrimci mücadele ve eylemler, halkların dostları ve düş - manları arasında keskin bir sınır tespit etme çabaları asgari derecede olmalıdır. Onlara göre, uluslararası konferanslar ve seminerler, teorik görüşmeler ve tartışmalar ve Amerika ve Sovyetleri dünyayı işgal etmemeye inandırmak için tavizler ve imtiyazlar mümkün olduğu kadar daha fazla gereklidir. Bunlar, Amerikan, İngiliz, Fransız, Alman, Belçikalı ve diğer tekellere, Afrika'nın, Asya'nın veya Latin Amerika'nun ekonomik ve kültürel ilerlemesi ne iyilik ve dirayetle yardım etmeleri için rica edelim diyorlar.

Bu "Bloksuz Dünya" büyük rüyaya benzemektedir. Fakat bu, emperyalistlerin, revizyonistlerin, yeni-sömürgecilerin ve kapitalistlerin halkları hayaller içinde tutmak ve onları yaşadıkları zalim gerçekten uzaklaştırmak amacıyla tantanalı bir şekilde reklam yaptıkları bir rüyadır. "Bloksuz Dünya Teorisi"nin halkların uyanıklığını gevşetmeyi, onları emperyalizme, özellikle iki süper devlete karşı gerçek mücadeleden uzaklaştırmayı amaçlayan büyük bir aldatmacadır. Gerici hakim kliklerin kendilerini bloksuz, anti-emperyalist, demokratik, halkçı, ilerici, sözde sosyalist bile göstermeye çalışmakta ve yeni bir taktik gütmektedir. Ne varki, dünya emperyalizmine, onun askeri, ekonomik, mali ve diğer yapılarına açık ve gizli binbir bağla bağlı olan baskıcı, karşı-devrimci ve halk düşmanı rejimlerin iktidarda bulundukları ülkeler bloksuz ülkeler olarak kabul edebilir deniyor. Bloksuz olarak kabul edilen, NATO'ya, Varşova Paktı'na veya diğer bir askeri bloka üye olmadan kendilerini sözde bloksuz olarak niteleyen pek çok ülkenin şu veya bu süper devlete, veya iki süper devlete ve diğer büyük kapitalist-emperyalist devletlere, yürürlükte olan anlaşma ve anlaşmalarla tamamen bağlı olduğu iyice bilinmektedir.

"Bloksuz Dünya Teorisi" ve "Üç Dünya Teorisi"; halkların vahşi düşmanları ve emperyalizmin alçak uşakları olan cellat ve suçlu Mobutu, Bokassa veya başka bir kimseyi savunma altına alırlarken, onları müttefikleri olarak ele alırlarken, emperyalizm tarafından ezilen ve sömürülen halkların kurtuluşu için mücadele eden, süper devletlerin ve diğer devletlerin iç işlerine müdahale etmesine karşı çıkan ve milletlerin bağımsızlığı ve egemenliğinin savunulmasından yana olan teoriler olarak nasıl ele alınabilirler?

"Bloksuz Dünya Teorisi" ve "Üç Dünya Teorisi"ne göre Amerikan menfaatlerine satılanlar, daha fazla öneren veya verene dönen, bugün sosyal-emperyalistlerden yana olan, ya-

Prizren Arnavut Ligasının 100. yıldönümü töreninde konuşma (2. Bölüm)

RAMİZ ALİA

AMERİKAN EMPERYALİSTLERİ VE SOVYET SOSYAL-EMPERYALİSTLERİ, YAYILMACI ÇIKARLARINI TATMİN ETMEK İÇİN HİÇ BİR CİNAYETTEN KAÇINMIYORLAR

Bugün dünyanın durumu, karmaşık ve çalkantılıdır. Çok sayıda tehlike ve olaylarla doludur. Gerilim yuvaları yaratılmıştır ve dünyanın birçok ülke ve bölgesinde yeni çatışmalar kışkırtılmaktadır. Bencil ve yayılmacı çıkarlarını tatmin etmek için hiç bir cinayetten kaçınmayan ABD emperyalistleri ve Sovyet sosyal-emperyalistleri bu yuvaları ateşliyor ve körüklüyorlar.

Arap halklarını parçalamak, onların kurtuluş mücadelelerini sabote etmek, Filistinlilerin haklı davalarını bastırmak, İsrail'in Arap topraklarını işgalini sürekli kılmak ve bu stratejik ve verimli bölgeyi emperyalist egemenlik altına sokmak için iki süper devlet Orta Doğu'ya vahşice müdahale ederek birbiriyle rekabet ediyor.

Amerikan emperyalizmi, Sovyet sosyal-emperyalizmi ve onların yeni sömürgeci müttefikleri, yağmacı pençelerini Afrika'da yayabilmek için görülmemiş bir vahşetle hareket ediyorlar. Bu acı çeken kıta halklarının Afrika Boynuzunda, Angola'da, Zaire'de, ve Sahra'da kan dökmeleri bu doymak bilmez kurtların politika ve faaliyetlerinin bir sonucudur. Güney Afrika ırkçılarının Azanya, Namibya ve Zimbabve halklarını ezmek ve katletmek üzere teşvik eden bu politikadır.

VİETNAM VE KAMBOÇYA ARASINDAKİ KARDEŞ KAVGALARI, EMPERYALİST SÜPER DEVLETLERİN POLİTİKALARININ BİR SONUCUDUR:

Emperyalist süper devletlerin politikalarının ve onların plan ve entrikalarının bir sonucu, Vietnam ve Kamboçya arasındaki kardeş kavgaları. Latin-Amerika, Asya ya da Afrika'daki birçok ülkede birbiri ardı sıra yapılan gerici hükümet darbeleri, yabancı ülkelerdeki askeri üslerin artışı, dizginsiz silahlanma yarışı vs. dir.

Süper devletler tarafından işlenen cinayetler zincirinin sonu yoktur. Onlar açıkça ve görülmemiş bir küstahlıkla halkların iç işlerine karışıyorlar. Dünya sorunları hakkında kendi isteklerini zorla kabul ettirme ve ulusların devlet egemenliklerini sınırlama çabaları korkunç boyutlara ulaşmıştır. Bugün, uluslararası yaşamın gökyüzünde toplanan bulutlar savaş tehlikesiyle doludur. Amerikan emperyalistleri, Sovyet sosyal-emperyalistleri ve uluslararası burjuvazi ve bütün gericiliğin bu savaş tehlikesiyle bağı vardır. Onlar, onu sürdürmek istiyorlar, ona hazırlanıyorlar ve onu kışkırtıyorlar.

Bu nedenle Parti, bize, daima nöbette bulunmamızı öğretiyor. İster Amerikan emperyalistleri, isterse Sovyet sosyal-emperyalistleri olsun, ister çeşitli gericiler, isterse burjuvazi ya da revizyonistler olsun, halkların ve sosyalizmin düşmanları vahşi ve haindirler.

"ÜÇ DÜNYA TEORİSİ", PROLETARYA VE HALKLARIN BURJUVAZİ VE EMPERYALİZM İLE İTTİFAKINI VAAZ EDEN TEORİDİR

Halkları aldatmak ve yanıltmak, emperyalist yayılmaya yol açmak, akı kara, düşmanı dost olarak tanıtmak için birçok yanda çabalar sarfedilmektedir. Amerikan emperyalistlerinin ve Sovyet sosyal-emperyalistlerinin, saldırgan eylemlerini ve halkların yaşamına yaptıkları vahşi müdahalelerini, ulusların barış ve güvenliğine gösterilen ilgi olarak satmak için yaptıkları demagoji çok iyi bilinmektedir.

Fakat şu anda halklar, çılgın olduğu kadar demagojik de olan bir başka propaganda ile karşılaşıyorlar. Onlar halkın devrimci ruhunu uyuşturmak için afyon rolü oynayan karşı-devrimci tezler ve teorilerle yüz yüze geliyorlar. Sözde "Üç Dünya Teorisi" de böyle bir teoridir. Bu teori, Marksizm-Leninizmi oportünizm ile değiştirmek istiyor. Bu teori, sözümona ulusal bağımsızlığı savunmak için proletaryanın ve halkların, burjuvazi ve emperyalizm ile, klasik gericilik ve şöhretli faşistlerle ve hatta şeytanlarla ittifak yapmalarını vaaz ediyor. "Üç Dünya Teorisi", Sovyet sosyal-emperyalizminin teşkil ettiği vahşi ve sürekli tehdit arkasına gizlenerek, halkların Amerikan egemenliğine ve eski sömürgecilerin baskı ve sömürüsüne karşı çıkmamaları ve savaşmamaları, buna karşılık, mevcut sefil durumu, statükoyu korumaları için çabalıyor. Statükonun korunması ise çeşitli emperyalistlerin yararına, devrimin ve halkların kurtuluş mücadelelerinin zararınadır.

DEVRİMDEN VAZGEÇMEYİ VAAZ EDEN TEORİ:

Aynı zamanda devrimin stratejisi olduğu iddiasında olan "Üç Dünya Teorisi", gerçekte anti-Marksist ve karşı - devrimci bir teoridir. Çeşitli ülkelerin işçilerine, proletaryasına ve çalışan kitlelere devrimden vazgeçmeyi vaaz ediyor. Çünkü bu teoriye göre henüz devrimin zamanı değildir. Bu teori proletaryanın devrimdeki yönetici rolünü reddediyor. Marksist-Leninist sınıf kriterine aykırı olarak, sağ kanat güçleri ve en karanlık gericileri müttefik olarak ele alıyor ve sağ kanat temsilcilerinin -en aşırıları da olabilir- çeşitli ülkelerde iktidara gelmelerini bir zafer olarak niteliyor.

SAHTE "ÜÇ DÜNYA TEORİSİ", DÜNYA SAVAŞINI KIŞKIRTIYOR, SİLAHLANMA YARIŞINI TEŞVİK EDİYOR:

"Üç Dünya Teorisi", halka karşı bir teoridir. Bu teori, halkların hayati çıkarlarına ve Lenin'e aykırıdır. Çünkü, Lenin, savaşın ücretini kanıyla ödeyenlerin halklar olduğunu söyleyerek, . savaş kışkırtıcılığını bir suç olarak nitelemiştir. Sahte "Üç Dünya Teorisi" ise sanki dünyamız bu rekabetten kurtulacakmış, nötron bombası üretimi duracak - mış ve askeri blokların bütçelerindeki artış kalkacakmış gibi, dünya savaşını kışkırtıyor., iki süper devlet arasındaki silahlanma yarışını daha fazla teşvik ediyor.

"ÜÇ DÜNYA TEORİSİ", AMERİKAN EMPERYALİSTLERİNİN GÖRÜŞLERİYLE KENDİSİNİN VAAZLERİNİN AYNI OLDUĞUNU AÇIĞA VURUYOR:

"Üç Dünya Teorisi", halka Amerikan emperyalizmini takınıyor, ama pratikte merikan emperyalizminin görüşleriyle kendi vaazlerinin "ortak ya da benzer" olduğunu açığa vuruyor. Halklar, Amerikan emperyalizminin görüşlerinin neler olduğunu çok iyi biliyorlar. Amerikan emperyalistleri, ateşli anti-komünisttirler, kapitalist ve yeni-sömürgeci sistemin savunucusudurlar, uluslararası gericiliğin jandarmasıdırlar. Onlar, sosyalizmi ortadan kaldırmak, devrimi bastırmak ve halkları köleleş - tirmek için bütün güçle - riyle savaşmışlardır ve savaşmaktadırlar. Halklar ve dünyanın her yerindeki herkes kendilerine şu soruyu sormadan edemez: Bu görüşler ve Amerikan emperyalizminin bu stratejisi ile "Üç Dünya Teorisi" birleşiyor mu?

"ÜÇ DÜNYA TEORİSİ", PENTAGON VE NATO'YA, "WERMACHT GENERALLERİNE VE MOBUTU'YA "BİRLEŞİK CEPHE" İÇİNDE BİRLEŞMELERİNİ SALIK VERİYOR:

Bu teori, halkların bağımsızlığının ve ulusal egemenliğinin savunuculuğunun şampiyonu pozisyonu takınıyor, ama pratikte onların düşmanlarıyla birleşiyor. Sözde "Üçüncü Dünya" halklarının, özgürlük, ulusal bağımsızlık ve egemenlik mücadelelerini devrimin bir bileşeni ve bölünmez parçası olarak ele almıyor, tersine, pragmatist (faydacı) ve konjonktürel (duruma göre ayarlanan) amaçlar uğruna kullanabilecek bir alan olarak ele alıyor. Bu tavır, halkların egemenliğinin ve kurtuluş mücadelelerinin yararına değildir. Onların sırtına yüklenmiş olan bütün emperyalist haksızlıkların korunmasına hizmet etmektedir. Saçma olduğu kadar da gerçekleştirilemeyecek olan sözde bir birleşik cephenin yaratılması uğruna, Amerikan emperyalizmi, uluslararası büyük burjuvazi ve gerici kliklerle ittifak hakkında oportünist ve anti-Marksist vaazde bulunan "Üç Dünya Teorisi", yalnızca karşı olduğu devrimi baltalamakla kalmıyor, aynı zamanda savunduğunu iddia ettiği halkların bağımsızlık davasını da zayıflatıyor. Bu teori, Pentagon, NATO, Wallstreet, Petrol şeyhleri, Wehrmacht generalleri, Japon Samuraileri, Strauss ve Mobutu'nun bu cephede birleşmesini salık verirken halklar için bunun içindeki bütün ülkelerin devrimci ve yurtsever kuşaklarının yıllardır kan dökerek savaştıkları anti-komünist ve sömürgeci cepheyi ayırt etmek zor değildir.

"ÜÇ DÜNYA TEORİSİ", CARİLLO VE BERLİNGUER İLE AYNI ÇİZGİDEDİR:

Gerici kliklere ve sağ kanat güçlere karşı anti-revizyonist tavır takınan "Üç Dünya Teorisi", İspanyol parlamentosunda yeni anayasaya ilişkin tartışmalar yapılırken monarşinin savunulmasını ve cumhuriyetin kurulması talebinin reddedilmesini gerekli gören Carillo ile aynı çizgidedir. Bu teori, burjuva düzeninin ve onun baskıcı polis aygıtının en ateşli savunucusu olan İtalyan revizyonisti Berlinguer ile aynı çizgidedir. Sahte "Üç Dünya Teorisi", bu revizyonistlerle barış içindedir.

HER KİM Kİ ANTİ-MARKSİST BİR POLİTİKA İZLİYORSA, O KİŞİ, TIPKI NİKİTA KRUŞÇEV'İN DE YAPTIĞI GİBİ, DÜNE KADAR DÜŞMAN OLARAK LANETLEDİĞİ KİŞİYİ DOST SAYMAKTA GECİKMEYECEKTİR:

"Üç Dünya Teorisi", bu yolda ilerleyerek bir gün Sovyet revizyonizmine yaklaşabilir ve onunla uyuşabilir. Tarih, anti—Marksist, pragmatist ve konjonktürel bir politika izleyen her kişinin, tıpkı Nikita Kruşçev'in de yaptığı gibi, düne kadar düşman olarak lanetlediği kişiyi dost saymakta gecikmeyeceğini kanıtlamıştır.

Partimiz, hem Amerikan emperyalistlerinin ve Sovyet sosyal-emperyalistlerinin saldırgan ve "barışsever" politikalarını, hem de "Üç Dünya Teorisi" gibi halkların kurtuluş ve devrim davasını baltalayan sahte teorileri teşhir etmek için savaşmış ve savaşacaktır. "Bloksuz dünya"ya ilişkin teoriler üzerinde durulması bile gereksiz olan yalan ve saçmalıklardır, çünkü, dünyada gerçekleşen olaylar, her geçen gün onları reddetmektedirler.

Özgürlük ve bağımsızlık, sosyalizm ve devrim, yalnızca ister Amerikan, isterse Sovyet olsun, ister yeni, isterse eski olsun emperyalistlere, her türden revizyonistlere ve bütün ülkelerdeki gericilere, proletarya ve halklara karşı karışıklık çıkaranlara, proletarya ve halkların bütün düşmanlarına karşı, cesaretle ve sürekli olarak savaşarak savunulabilir ve başarıyla ileriye götürülebilir.

Marksist-Leninist hareket bütün dünyada büyüyor, güçleniyor

Yeni Zelanda Komünist Partisi (YZKP)

Yeni Zelanda Komünist Partisi (YZKP) Organı People's Voice (Halkın Sesi) dergisi 22 Mayıs 1978 tarihli sayısında Partinin milli komitesi "Komünist Parti temel çizgisi ve siyasetini yeniden doğrulamaktadır" başlıklı bir konuşma yayınlamıştır. Bu bildiride şöyle denilmektedir:

"YZKP, gelişmiş bir kapitalist ülke olan Yeni Zelanda'da temel çelişmenin işçi sınıfı ile başında tekelci sermayenin önderliğindeki kapitalist sınıf arasındaki çelişme olduğu şeklindeki görüşünü yeniden doğrulamaktadır. Bunun sonucu, işçi sınıfı, doğrudan sosyalist devrimin önünde bulunmaktadır. Kapitalizm ile proletarya diktatörlüğü arasına bir ara aşama sokmak için her çaba oportünizm ve revizyonizmdir. Milli demokratik, demokratik halk veya anti-emperyalist devrimci bir ara aşama çizgisi uygulanması, Afrika, Asya, L.Amerika'nın pek çok ülkesi için ne kadar doğru olursa olsun, gelişmiş Yeni Zelanda için sınıfsal işbirliğinden başka birşey değildir. Bu, kendi kapitalist sınıflarıyla işbirliği anlamına gelmektedir. Tamamen Amerikan yanlısı olan bu sınıfla birlik ise, sınıfın sömürücüleri ve düşmanlarının, işçi sınıfı ve onun partisinin önderliğinde emperyalizmden kurtuluş için mücadele etmek isteyen gerçekten dostları ve müttefikleri oldukları şeklindeki hayali emekçi kitleler arasında ekmek anlamına gelmektedir.

Yeni Zelanda'nın bütün tarihi ise, milli kapitalistlerin tamamen emperyalistleri desteklediklerini göstermektedir. Yeni Zelanda'ya gelince, benzer bir tutum, saf gerici, burjuva milliyetçiliktir. İşçi sınıfının köklü menfaatlerine tam ihanettir. Benzer bir çizgi Edvard Hill'in ve Avusturalya Komünist Partisi (ML)'in diğer oportünist önderlerinin izledikleri revizyonist çizgidir. Onlar Partiye ve Y.Zelanda işçi sınıfına bu çizgiyi Parti düşmanı yerli ajanların küçük bir çetesiyle entrikalar ve komplolar aracılığıyla kabul ettirmeye çalışmaktadırlar.

YZKP, proletarya diktatörlüğünü kurmak üzere Y.Zelanda'da sınıfsal devrimci mücadelenin tutarlı bir çizgisini izlemektedir. Uluslararası çapta, o, sosyalizm için emperyalizme ve kapitalizme, ve özellikle iki süper devlet, dünyadaki en büyük sömürücüler olan Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal—emperyalizmine karşı mücadelede gelişmiş kapitalist ülkelerin işçi sınıfından yanadır. O, Yeni Zelanda işçi sınıfını emperyalistler ve iç gericilerden kurtulmak üzere ezilen halkların mücadelesiyle birleştirmek üzere, gerek teoride gerekse pratikte mücadele etmektedir. O, aynı zamanda süper devletlerin hakimiyetine ve dünya savaşına koşmaya karşı bütün halklar arasında daha geniş bir birlik için mücadele etmektedir.

YZKP'nin çizgisi, proleter enternasyonalizmine ve onun sınıfsal devrimci mücadele pratiğine uygundur. O, Marksizmin temel ilkelerine sadakat için diğer partilerin iç işlerine karışmamayı içine alan kardeş partiler arasında doğru ilişkiler için mücadele etmektedir. Her ülkedeki devrimin meselelerinin çözülmesi, o ülkenin devrimcilerine aittir.

Y.Zelanda ve diğer ülkelerde kapitalizmin buhranının bügünkü gelişmesinin şartlarında emperyalist burjuvazi YZKP'ni yıkmak istemektedir. Çünkü bu Parti, işçi sınıfı ve halk kitlelerinin menfaatlerinin savunulması için mücadelenin ön saflarındadır. Emperyalistler, Parti içindeki az sayıdaki unsarlardan oluşan bir çete tarafından yardım görmektedirler. Buna rağmen YZKP'nin sıradan üyeleri ve Parti üyeleri olmayan sempatizanlar Partinin savunulmasında tereddüt etmemişlerdir. Böyle bir tutum takınarak onlar, Marksizm-Leninizmin temel ilkelerini savunmaktadırlar.

Bu ilkeli kararlı tutum, YZKP'sine karşı revizyonist komploların yenilgilerini ve partinin daha da ideolojik, siyasi ve örgütsel güçlenmesini sağlayacaktır."

"Üç Dünya" oportünistleri Tito'ya karşı işledikleri günahların kefaretini ödüyor

- "ÜÇ DÜNYA"CILAR BİR KEZ DAHA KRUŞÇEV'İN İZİNDE
- AYDINLIK GAZETESİ ARNAVUTLUK'A SALDIRIYOR

"Üç Dünya"cı oportünizmin yerli acentası Aydınlık gazetesinde 4 Temmuz tarihli sayısında dünya komünist hareketinin sarsılmaz kalelerinden Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyetine karşı açık bir saldırı yer almıştır.

Yandaki gazete küpüründen de görüldüğü gibi Aydınlık gazetesi, Fransız tekelci burjuvazisinin yayın organı "Express" dergisinden aldığı haberi sinsice bir yorumla komünizme karşı alçakça bir saldırının aracı haline getirmiştir. Oportünist Aydınlık gazetesi fırsatçı yorumuyla süslediği haberde Tiran hükümetinin Yugoslavya'nın topraklarında gözü olduğunu ve Arnavutluk'un, Yugoslavya'ya karşı saldırgan bir tutum takındığını iddia etmektedir.

3 Temmuz tarihli 116. sayımızda 3. sayfada "Artık 'Üç Dünya'cılar açısından hiç bir şeyin garantisi yoktur" demiştik. Aydınlık oportünistleri bizi özellikle doğrulamak istercesine, 4 Temmuz tarihli sayılarında Tito kliğine yaranmak için komünizme karşı iftira ve saldırı kampanyasını yoğunlaştırmışlardır. Onlar bütünüyle haberdar oldukları tarihi gerçeklere ve bugünkü duruma gözlerini yummuşlar ve Yugoslavya'nın karşı-devrimci birliğini bir gazete haberi ile aklama yolunu tutmuşlardır. Elbette olayın diğer yanı Arnavutluk halkının ve Emek Partisi'nin yıllardır maruz kaldığı Yugoslav saldırganlığının da tersyüz edilmiş olmasıdır. Aydınlık oportünistleri, yalnızca bir-iki yıl önce Bora Yayınlarından yayınladıkları "AEP Tarihi" ve "Sovyet Revizyonizmine Karşı Mücadele" vb. kitapların belgelediği gerçekleri nasıl unutabilirler? O kitapların sayfaları hain Tito kliğinin yiğit Arnavutluk halkına karşı yıllardır sürdürdüğü emperyalist emelleri; siyasi, askeri, ekonomik baskıları tek tek sergilemektedir.

Aydınlık'ın sinsi haber-yorumunun tersine Arnavutluk, daha faşist işgalden kurtulmadan Tito kliği Arnavutluk'u parçalamak, büyük bir kısmını veya tamamını yutmak için olağanüstü gayret sarfetmiştir. Yugoslavya'nın revizyonist yöneticileri bu amaçla İtalyan ve Yunan gericileri ile birleşme yoluna dahi gitmişlerdir.

Yugoslav dönekler çetesi, Arnavutluk'ta çok küçük bir Makedonyalı azınlığı bahane ederek, Arnavutluk'a saldırmanın yollarını aramaktadırlar. Yugoslav hainlerinin bu yayılma amaçlı demagojileri hâlâ sürüp gitmektedir. Ancak Arnavutluk'taki Makedonyalı azınlık, Arnavutluk Anayasasının öngördüğü bütün haklardan yararlanmakta ve mutlu bir yaşam sürmektedir.

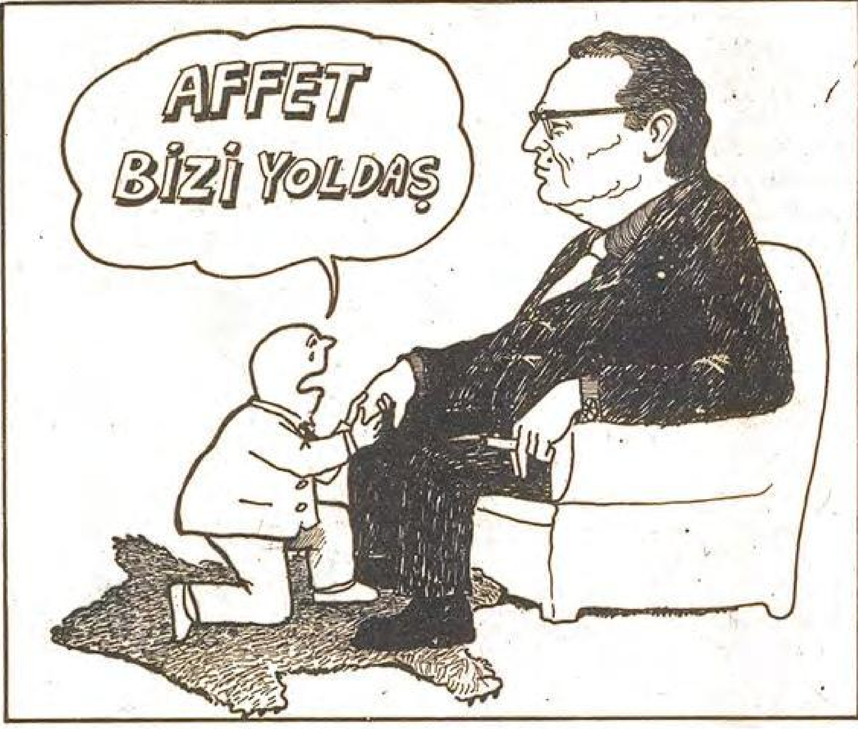
Öte yandan Makedonya'daki Makedonya nüfusunun yarısına yakın bir kısmını oluşturan bir buçuk milyon Arnavut, Yugoslavya'da bulunan diğer azınlık milliyetler içinde sosyal, siyasi ve kültürel baskılar altında en ezilenidir. Yugoslavya'da çoğunluğu oluşturan Slavların yıllardır şoven baskılarıyla karşı karşıyadırlar. Tito kliği Makedonya'daki Arnavut azınlığını katletmiş, ordan oraya sürmüş, yoksulluk içine düşürmüştür. Yugoslavyanın bu bölgesinden Türkiye'ye bile çok sayıda müslüman Arnavut zorla sürülmüştür. İşte Aydınlık oportünistlerinin Arnavutluk'u saldırgan göstermek için yaptıkları yaygaranın özü, Arnavut yöneticilerinin bu milli zulme karşı yürüttükleri haklı mücadeledir. Arnavutluk komünistleri çeşitli vesilelerle belirttikleri gibi Arnavutluk'un Yugoslavya üzerinde hiç bir toprak talepleri yoktur. Ancak Arnavutlar her komünistin yapması gerekeni yapıyorlar. Onlar ezilen bir ulusun, hem de tarihi bağlar, dil vb. özellikleriyle kardeşleri olan bir ulusun ezilmesine ve hor görülmesine karşı seslerini yükseltiyorlar.

Arnavutluk'un Yugoslavya'ya saldıracağı ilk kez söylenmiyor. Yugoslavya Arnavutluk topraklarına her göz dikişinde bu kirli amacını; Arnavutluk'u "şovenist olmak, Arnavut-Yugoslav sınırının gözden geçirilmesini talep etmek"le suçlayarak örtmeye çalıştı. Kruşçev ve revizyonist korosunun diğer üyeleri Tito ile birleşmek için Arnavutluk'a karşı Yugoslavya'nın hain kliği ile ağız birliği ettiler. Kruşçev ve hempaları Enver Hoca'yı şovenizmle, Yugoslavya'ya karşı saldırganlıkla suçladı.

Bugün "Üç Dünya" teorisyenleri de bu konuda da modern revizyonist seleflerinin izinden yürümekte kararlıdırlar. Proleter devrimcilerin bütün öngörüleri doğrulanıyor. "Artık 'Üç Dünya'cılar açısından hiç bir şeyin garantisi yoktur." Onlar dünya gericiliği ile, onun özel bir birliği olan Tito kliği ile birleşmek için her yolu denemeye kararlıdırlar. Bugün onlar komünizme, komünist harekete saldırıyorlar. Tito'nun önünde diz çöküyorlar, yarın Stalin'e ettikleri küfürün dozunu artıracaklar. Peki, öbür gün Kruşçev'in mezarı başında ağıt yakmayacakları nı kim söyleyebilir?

"Üç Dünya"cıların; Aydınlık oportünistlerinin Arnavutluk'a attıkları çamurun, dünya komünizminin bu yenilmez gücüne karşı yürüttükleri saldırının temelinde, geçmişte Tito'ya karşı işledikleri "günahların" kefaretinin ödenmesi yatıyor.

Ama güneş balçıkla sıvanmaz. "Üç Dünya Teorisi" ve onun izleyicileri, gerçeklere çarpa çarpa yıkılacaktır.

Aydınlık
SALI 4 TEMMUZ 1978
250 KURUŞ
VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!
Tiran hükümeti Makedonyalı azınlığın Arnavut ulusunun bir parçası olduğunu öne sürdü

Dünya gericiliği ile birleşmek isteyenler, onun özel birliği olan Tito revizyonizminin önünde diz çöküyorlar. Bu amaçla dünya komünizminin yıkılmaz kalesi Arnavutluk'a alçakça iftiralara ve saldırılara kalkışıyorlar.

Enver Hoca:
"Biz şovenist değiliz, sınırların gözden geçirilmesini ne talep ettik, ne de ediyoruz"

"Yugoslavlar bizi sözde 'şovenist olmakla, onların içişlerine müdahale etmekle ve Arnavutluk-Yugoslavya sınırlarının yeniden gözden geçirilmesini talep etmekle' suçluyorlar. Dostlarımızın bir kısmı da, biz Arnavutluk komünistlerinin bu tellerden çaldığımızı sanıyor ve ima ediyor. Böyle düşünen dostlarımıza vahim bir hataya düştüklerini söylüyoruz. Biz şovenist değiliz, sınırların gözden geçirilmesini ne talep ettik ne de ediyoruz. Ancak Titoculardan talep ettiğimiz ve sürekli olarak talep edeceğimiz bir şey var. Bu ise, Kosova ve Metohia'daki Arnavut azınlığa karşı katliam suçunu işlemekten vazgeçmeleri, Kosova'daki Arnavutlara karşı beyaz tedhişten vazgeçmeleri, Arnavutları doğdukları topraklardan sürüp 'kitle halinde' Türkiye'ye göndererek sınır dışı etmekten vazgeçmeleridir. Yugoslavya'daki Arnavut azınlığın haklarının, Yugoslavya Federal Halk Cumhuriyeti Anayasası'na göre tanınmasını talep ediyoruz. Bu şovenist bir tavır mıdır, yoksa Marksist mi?" (1960 Moskova Toplantısındaki Konuşmadan, BORA Yayınları, sf.176)

Türkiye'de sosyal-emperyalist sömürü

Sahte T'K'P, "Siyasi Belge"yi "hayata geçirecek"miş!

Sovyet yeni çarlarının borazanı T"K"P, ve onun bütün yandaşları Sovyetlerle imzalanan kölelik anlaşmasından sonra, ülkemizdeki sosyal-emperyalist sömürü ve talanın iyice pekişmesi için kolları yeni baştan sıvadılar.

"Bizim Radyo"nun mikrofonlarından demeçler yayınlayan, nutuklar çeken İ.Bilen döneği,"T'K'P'nin siyasi belgeyi hayata geçireceğini, bunun için mücadele edeceğini" açıklamakta, yandaşlarına yeni UDC çağrıları yapmaktadır.

Sosyal-emperyalistlerin ve İ.Bilen döneğinin yeşil ışığını alan ülkemizdeki sosyal-faşistler de yeniden UDC çağrılarına ve toplantılarına hız vermeye başladılar, 'barış, silahsızlanma, detant' demogojisine daha sıkı sarılmaya başladılar. Rusya'nın ve egemen sınıfların uşağı Politika gazetesinin sayfalarında çarşaf çarşaf Rusya uşaklığı kokmaktadır.

Sahte T"K"P'nin ve onun uşaklarının "Siyasi Belge"yi hayata geçirme ve "UDC" çağrıları neye hizmet etmektedir?

Her şeyden önce onlar, sosyal-emperyalist Sovyetler Birliği'ni Türkiye halkının dostuymuş gibi göstererek, onun talancı ve yayılmacı özünü ve politikasını gizlemeye çalışmaktadırlar. 'Barış, dostluk ve işbirliği' demagojilerinin arkasına gizlenerek sosyal-emperyalist sömürü ve talanın, emperyalist yayılmanın önünü açmaya çalışmaktadırlar. Türkiye işçi sınıfının ve emekçi halkının Lenin ve Stalin dönemindeki sosyalist Sovyetler Birliği'ne duydukları sempatiyi istismar ederek, emekçi halkın Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı uyanıklığını köreltmeye, Türkiye halkının sosyal-emperyalistlerin önünde kuzu kuzu boyun eğmesini sağlamaya çalışmaktadırlar.

Sosyal-faşistler bu karşı-devrimci amaçlarını ve emellerini gizleyebilmek için 'barış, dostluk, işbirliği' demogojilerinin arkasına saklanmaktadırlar.

Onların "Siyasi Belge"yi hayata geçirmesi demek, ülkemizdeki sosyal-emperyalist yayılmanın, sosyal-emperyalist sömürü ve talanın daha da katmerleşmesinin önündeki bütün engellerin kaldırılması için her türlü yola başvurmaya çalışmaları, Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkı üzerindeki yeni baskı ve tedbirleri onaylamaları demektir.

"UDC" çağrıları da buna hizmet etmektedir.

Fakat Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkı bütün emperyalistlerle birlikte, sosyal-emperyalistleri de altetmesini bilecektir. Emperyalistler;, sosyal-emperyalistler ve onların bütün uşakları Türkiye halkının mücadelesi karşısında yok olup gideceklerdir. Emperyalist ve sosyal- emperyalist sömürüden arınmış bağımsız ve demokratik Türkiye emekçi halkın nasırlı elleri üzerinde doğacaktır.

Sahte T"K"P ve onun çömezleri "Siyasi Belge"yi hayata geçiremeyeceklerdir. Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkı buna izin vermeyecektir.

İsdemir'de Sovyet uzmanlarının "ücretleri"

Bilindiği gibi İskenderun Demir Çelik Fabrikaları (İSDEMİR) Sovyet sosyal-emperyalizminin en önemli sömürü alanlarından biridir. İSDEMİR'in kuruluşu ile ilgili Sovyetler Birliği ile Türkiye arasında iki sözleşme yapılmıştır. Bunlardan ilki 10 Ekim 1969 tarihinde imzalanan "İsdemir Ana Mukavelesi" diğeri ise Moskova'da imzalanan 22 Mayıs 1975 tarihli "İsdemir Tevsiatına Ait Mukavele"dir.

İsdemir örneği sosyal-emperyalist sömürü ve yağmanın en yoğun olduğu bir yer olmasının yanı sıra, aynı zamanda revizyonist Sovyetler Birliği'ndeki kapitalizmi, onun unsurlarını yansıtması, bürokratların durumunu ve işçilerden farklılığını ortaya sermesi bakımından da ilginç bir örnektir.

İsdemir örneği, tek başına, Sovyetler Birliğindeki bürokratlaşmayı ve işçi aristokrasisini ve bunlarla işçiler arasındaki farklılığı doğrudan doğruya yansıtmaktadır.

Bu durum, bugün İsdemir'de çalışan Sovyet mühendis ve teknik elemanlarının ücret durumu ile, burada çalışan Türkiyeli mühendis ve teknik elemanların ücret durumunun karşılaştırılması ile en açık bir biçimde görülebilir.

TABLO-1/ 1969 ve 1975 Tarihli Mukavelelerin 22. maddelerine Göre Sovyet Uzmanlarının Aylık Ücret ve Yollukları (ABD Doları olarak)

	1969 tarihli ana mukaveleyi göre		1975 tarihli tevsiat mukavelesine göre	
	Aylık Ücret	Yol Ücreti	Aylık Ücret	Yol Ücreti
Montaj baş mühendisi	848	112	1150	150
Montaj baş mühendis.yard.	728	112	958	150
Baş uzman-iş grubu amiri-	711	112	958	150
Kıdemli mühendis (şef)	633	84	840	110
Mühendis	578	84	767	110
Ustabaşı	511	84	678	110
Postabaşı	467	84	619	110

Sovyet "uzmanlarının" Türkiye-Sovyetler Birliği arasındaki seyahat masrafları da ek olarak Türkiye tarafından ödenmektedir.

Ayrıca Sovyet "uzmanlarının" ücretleri ve yol ücretleri her türlü vergi ve harçtan "muaf" tutulmaktadır. Bunun dışında bütün bu ücret ve yollukların gerek TL'nin, gerekse ABD dolarının dalgalanması karşısında etkilenmemesi için sosyal-emperyalistler anlaşmaya özel hüküm koydurmuşlardır.

"Uzmanlar" için Türkiye'nin Sovyetler Birliği'ne ödeyeceği toplam para miktarı Ana Mukavelenin ilgili maddesine göre 12,6 milyon dolar, 1975 tarihli Tevsiat Mukavelesinin 29.maddesine göre ise milyon dolardır. Yapılan anlaşmaya göre bu miktarın yarısı TL olarak, diğer yarısı ise ABD doları olarak ödenecektir. TL olarak ödenecek miktar Türkiye'deki Sovyet "uzmanlarının" aylık ücretleridir.

Bugün İsdemir'de çalışmakta olan ve Sovyet "uzmanları" ile aynı statüde olan Türkiyeli teknik elemanların aldığı ücret ise son derece düşüktür.

TABLO-2 İsdemir'de Çalışan Türkiyeli Teknik Elemanların Aylık Ücretleri (TL olarak)

GÖREV ADI	
Grup Başkanı	8.000-10.000
Ünite Müdürü	7.000-9.000
Baş Mühendis	7.000-8.000
Mühendis	6.000-8.000
Ustabaşı	6.000-7.000
Postabaşı	4.000-5.000

Yukarıda adı geçen anlaşmaların 23. ve 24. maddeleri gereğince Sovyet uzmanlarının Sovyetlerden Türkiye'ye geliş masrafları, Türkiye'de kaldıkları süre içinde, içerisinde her türlü ev eşyası, sıcak suyu ve hatta "air condition" tertibatı olan lojman, Türkiye tarafından karşılanmaktadır. Böylece (tablo l'e göre) bir Sovyet mühendisi 767x25=19,175 TL aylık ücreti yalnız yiyecek ve giyeceklerine harcarken (çünkü Türkiye'de kaldığı sürece diğer bütün masrafları- turistik seyahatleri de dahil-Türkiye'ye aittir.) aynı durumda bir 3 yıllık tecrübeli Türk mühendisin eline geçen 6,500 TL'si yiyecek ve giyecek masrafların yanı sıra, lojman (eğer İsdemirden alabilmişse-alamamışsa ev kirası da buna eklenecek) veya evinin bütün eşyalarını temin için harcıyarak geçinmek zorundadır.

Aynı durumu İsdemir'de çalışan işçilerin ücretleri ile karşılaştırdığımızda çok daha büyük bir farklılığın çıktığını görürüz. Sovyet sosyal-emperyalistleri ve egemen sınıflar el ele İsdemir işçilerini sömürmekte, işçi sınıfının mücadelesini boğmaya çalışmaktadırlar.

X X X

Bugün İsdemir'deki sosyal - emperyalist sömürü ve bunun bir parçası olarak da Sovyet "uzmanları" ile Türkiyeli teknik elemanlar arasında ve tüm teknik elemanlarla işçiler arasında görülen ücret farklılığı, sosyal-emperyalist Sovyetler Birliği'nde mevcut ücret farklılıklarından ve bürokratlaşmadan ayrı bir olay değildir. Kendi işçi sınıfını amansızca sömüren yeni Sovyet burjuvazisi, elini uzattığı bütün yarı-sömürge ve yarı-feodal ülkelere de bu özelliğini yansıtmaktadır. Bu durum emperyalizmin ve sosyal-emperyalizmin bilinen bir özelliğinden başka bir şey değildir.

İşte bütün revizyonistlerin ve ortayolcu akımlarin alkış tuttuğu "halktan halka yardım"ın ve Sovyet yatırımlarının doğal sonucu...

Sovyet yeni çarlarının göz diktikleri bir alan: Volfram madenleri

Bugünlerde bir Sovyet teknik heyetinin Türkiye'ye geleceği bildirilmektedir. Sovyet teknik heyeti ile Türk Hükümeti yetkilileri arasında görüşülecek konular arasında ülkemizdeki volfram madenleri de vardır.

Bilindiği gibi Ecevit'in Rusya gezisi öncesinde, Sovyet yeni çarları petrol karşılığında Türkiye'nin daha fazla volfram üretmesini istemekte ve Türkiye'yi bu konuda teşvik etmekteydiler. Bununla da yetinmeyerek, volfram madenlerimizi almadan Türkiye'ye petrol vermeyeceklerini açıklayan yeni çarlar, Bursa Uludağ'da bulunan maden yataklarımızı kendilerinin işleteceklerini bildirmişlerdi.

Ecevit'in Rusya gezisinde ise, yeni çarların Türkiye'ye yeni yatırımlar yapması konularında çeşitli anlaşmalar imzalanmıştı.

İşte bu anlaşmalara dayanarak, bugünlerde ülkemize gelecek olan Sovyet teknik heyeti, volfram madenlerinin işletilmesi konusunda yeni imtiyaz taleplerini Ecevit hükümetine bildirecektir.

Ecevit hükümeti ise, muhtemelen, "petrol ve benzin sıkıntısını" bahane ederek, Rus yeni çarlarının baskılarına boyun eğecek ve volfram madenlerinin işletilmesi konusunda sosyal-emperyalistlere imtiyazlar tanıyacaktır.

Böylece diğer birçok madenlerimiz üzerinde at oynatan sosyal-emperyalistler, volfram madenlerini de talana başlayacaklardır.

Sosyal- emperyalistler bu talan hakkını zaten, 19.Ticaret Protokolü ile elde etmişlerdi. Bugün olan ise, gerek 19. Ticaret görüşmelerinde alınan prensip kararlarının ve gerekse Başbakan Bülent Ecevit'in Rusya gezisi sırasında imzalanan bir dizi anlaşmanın sosyal-emperyalistler tarafından hayata geçirilmeye çalışılmasıdır.

Ecevit hükümeti sosyal-emperyalistlerin yeni imtiyaz taleplerine evet derse, madenlerimiz üzerindeki emperyalist ve sosyal-emperyalist sömürü ve talan bir kat daha artacaktır. Bu da ülkemizdeki sosyal- emperyalist ekonomik yayılmanın biraz daha artmasından başka bir sonuç vermeyecektir.

İşin ilginç tarafı, sosyal-emperyalist sömürü ve yağma ve bunun daha da artırılması için öne sürülen yeni imtiyaz talepleri karşısında bazı aydınların ve kuruluşların susmasıdır. Özellikle, madenlerimiz üzerindeki emperyalist sömürünün sona ermesi için mücadele ettiğini iddia eden TMMOB temsilcileri ve ona bağlı oda yöneticileri, Sovyet yeni çarlarının istedikleri yeni imtiyazlar karşısında tam bir suskunluk içerisindedirler, veya bu girişimlerin "yararlı" olacağını savunmaktadırlar.

Bugün sadece ABD emperyalistlerine veya diğer "Batılı" emperyalistlere karşı çıkmanın tek başına anti-emperyalist olmaya yetmeyeceği somut bir gerçek haline gelmiştir. Bugün anti-emperyalistliğin ölçütü, ABD emperyalistlerinin, Sovyet sosyal-emperyalistlerinin ve diğer bütün emperyalistlerin sömürü ve talanına karşı çıkmaktır, bütün kölelik anlaşmalarını kararlılıkla reddetmektir.

Tarih, bunu yapmayanları kötü bir damga ile damgalayacaktır.

Bütün emekçiler, devrimciler, demokrat ve yurtseverler madenlerimiz üzerindeki emperyalist ve sosyal-emperyalist sömürü ve talanın sona ermesi için mücadele etmeli, CHP hükümetinin emperyalistlerle ve sosyal-emperyalistlerle uzlaşan politikasına karşı seslerini yükseltmelidirler.

Sovyetler Birliği'nin tarım açığı ve Türkiye

Sovyet yeni çarı Brejnev, Sovyetler Birliği "Komünist" Partisi Merkez Komitesinin açılış oturumunda yaptığı bir konuşmada, "tahıl konusunda hâlâ açığımız vardır, bu nedenle dışarıdan tahıl almak zorundayız. Et üretimimiz yeterli durumda değildir. Et ihtiyacımızın bir bölümünü dışarıdan karşılamak zorundayız" demiştir.

Yeni çar Brejnev'in ağzından dökülen bu sözler, kapitalist Sovyetler Birliği'ndeki tarım buhranının bir kez daha belgelenmesidir. Ama burada önemli olan bu değil, Sovyetler Birliği'ndeki "tahıl açığı" ile Türkiye arasındaki yeni sömürü ilişkileridir.

Çünkü Başbakan Bülent Ecevit'in Rusya gezisinden sonra yapılan anlaşmada, Türkiye'nin petrol karşılığında Sovyetlere buğday ve volfram satması öngörülmektedir.

Sovyet yeni çarı Brejnev'in belirttiği "tahıl açığı"nın bir bölümü de Türkiye'den karşılanacaktır.

Fakat hangi koşullarla? Tabiiki Sovyet yeni çarlarının dayattığı koşullarla...Sovyet yeni çarları kapitalist ekonominin ve tarım buhranının yarattığı açığı Türkiye emekçi köylüsünün sırtından gidermeye çalışacaklardır.

Reformist CHP hükümeti emekçi köylülüğün alın terini, göz nurunu sosyal-emperyalistlere peşkeş çekecektir.

Düşük tutulan buğday taban fiyatları egemen sınıfların ve sosyal-emperyalistlerin ve diğer emperyalistlerin kasalarının dolmasına yardımcı olacaktır.

Fakat işçi sınıfı ve emekçi köylülük emperyalistlerin, sosyal-emperyalistlerin ve egemen sınıfların sömürü ve talanına son verecek, faşist-feodal diktatörlüğü altedecektir.

İşsizliğe ve işten çıkarmalara son

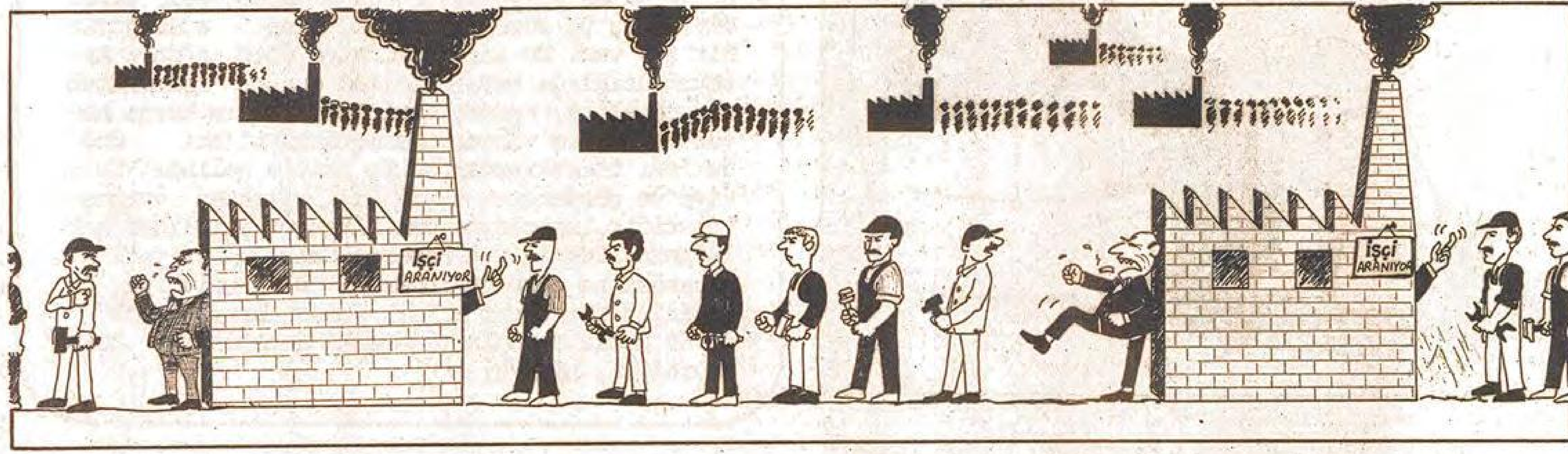
İşsizliğin sorumluları: Emperyalisler ve egemen sınıflar

İşten çıkartmalar yoğunlaştı. Egemen sınıflar, işsiz ve yarı aç gezen milyonlarca emekçiyi bir şantaj ve tehdit aracı olarak kullanıp işçi ücretlerinin artmasını engellemeye çalışıyor. Komprador burjuvazi efendisi emperyalist tekellerin buhranını da işçilere yüklemeye çalışıyor.

İşsizlik, kapitalizmin doğal bir sonucudur. Yalnızca yarı-sömürge ülkelerde değil emperyalist-kapitalist ülkelerde de işsizlik milyonlarca emekçinin üzerine çöken bir felakettir. Kalkınma İçin Ekonomik İşbirliği (OECD) üyesi 24 ülkede resmi verilere göre toplam işsiz sayısı 16 milyonu geçmiştir. Almanya'da işsizlerin çalışabilir nüfusa oranı % 5'i aşmıştır. Bu oran ABD'de % 7'ye varmıştır. Emperyalist ülkelerde tekelci kapitalizmle rekabet edemeyen küçük kapitalistler iflas ediyorlar. Küçük mülk sahipleri yıkıma uğruyorlar. Küçük işletmelerde çalışan işçiler sokağa atılıyorlar.

Diğer yandan uluslararası mali sermaye azami kâr peşinde koşmaktadır. Tekelci kapitalizmin temel ekonomik yasası azami kârdır. Ülkemizde de tekelci komprador kapitalizm, en fazla kâr yasasını izler. Üretimde anarşi ve başıboşluk yanı sıra pek çok fabrika düşük kapasiteyle çalışıyor. Murat, Renault, Uniroyal gibi tekeller üretimi düşürüyorlar. Malların satış fiyatını azami kâra göre belirleyen onlardır. Üretim maliyeti örneğin 900 lira olan bir metadan (maldan) 10 bin adetini bin liradan sattığı zaman 10.000x100= 1 milyon lira kâr edecek olan bir tekel üretimini talebe eşitlemez. Tekel durumunda olduğu için fiyatı istediği gibi belirleyecek durumdadır. Üretimi düşürür. İşçi çıkartır. Üretim maliyeti gerçi biraz artar. Diyelim 920 lira olur. Aynı metadan 8 bin adet imal edip 1100 liradan satar. Meta başına kârı 1100-920 = 180 liradır. Yalnızca 8 bin tüketicisinin talebini karşılar. Kârı ise 180x8000= 1 milyon 440 bin liraya çıkar. Bu örneğin de gösterdiği gibi daha fazla kâr etmek isteyen tekelci sermaye fiyatları yükseltir. Üretimi azaltır. İşçi çıkartır. Örneğin 1970 yılında ülkemizde imalat sanayiinde ortalama kapasite % 70 olmuştu. İşte işsizliğin bir nedeni de kârını artırmak isteyen tekelci kompradorların üretimi düşürmesidir.

Emperyalizmin buhranının derinleşmesi doğrultusunda egemen sınıfların işçi çıkartması hızlanmakta ve bu buhranı daha da ağır biçimde işçi sınıfına yıkmaktadır. Özellikle toplusözleşmelerin kapıya dayandığı sırada, kitle halinde işten çıkartmaları egemen sınıfların işçilere doğrudan bir saldırısıdır. Amaç, işçilere göz dağı vermek, direniş azmini zayıflatmak ve toplusözleşmede alınacak hakları asgariye indirmektir. İşçi sınıfı, kârına kâr katmak isteyen emperyalistlerin ve egemen sınıfların bu artan saldırısı karşısında sessiz kalmayacaktır. Üretimi düşürüp en fazla kâr sağlayan tekellerin saldırı ve demagojileri boşa çıkarılacaktır.

İşten çıkarmalar ve ücretlerin dondurulması egemen sınıfların saldırısıdır

Sınıf sendikacılığı yolunda ileri

Son günlerde işten çıkartmalar iyiden iyiye yoğunlaştı. 1977 yılı sonunda resmi verilere göre 2 milyon 200 binden fazla olan işsizler ordusu gittikçe büyüyor. Bu rakamın içinde geçici iş bulabilenler, gizli işsizler ve tarımsal alandaki işsizler yok! Resmi veriler dahi ele alınsa işsizlik oranı % 13' tür. İşte bu işsizler ordusuna şimdi binlerce işçi daha katılıyor. İstanbul Ümraniye Northern Fabrikasında olduğu gibi, komprador burjuvazi toplusözleşmelerin kapıya dayanmasıyla birlikte eski işçileri çıkartıp atıyor. Yerine asgari ücretle yenilerini alıyor. Alibeyköy'de ÇBS'de olduğu gibi fabrikalar tamamen kapanıyor. Makinalar başka yere taşınıp asgari ücretle işçi alınıp çalıştırılıyor. Ya da başarıyla biten Dünya Gazetesi grevinde olduğu gibi, toplusözleşmeden sonra işçiler çıkartılıyor.

İşten çıkarmaların tam da toplusözleşmelerin artık ele alınmaya başladığı bir sırada yoğunlaşması raslantı değildir. Emperyalist tekellerin örgütü Uluslararası Para Fonu, daha bir yıl önceden egemen sınıflara birçok tedbir dayattı. Bunları Demireller, Türkeşler gerçekleştiremedi. Faşizmin koltuk değneği CHP hükümeti, binbir yalan ve vaatle bunları bir bir uygulama yolunu tuttu. İşten çıkartmalar, bugün ücretleri dondurmanın bir parçası olarak uygulanmaktadır. Ücretleri dondurmak ya da aynı anlama gelen üst sınırını dondurmak için Ecevit, defalarca demeçler verdi. Egemen sınıfların güvenini kazanmak için onlara bu konuda birkaç kez güvence verdi. Ancak işçi sınıfı böylesi bir kölelik tedbirine boyun eğmeyeceğinin ön belirtilerini ortaya koydu. İşten çıkartmalar, ücretleri dondurmanın resmen ve hemen açıklanamaması karşısında egemen sınıfların uyguladığı bir sömürü tedbiridir. Toplusözleşme görmüş eski işçiler atılmakta, asgari ücretle çalışmaya razı yeni işçiler alınmaktadır. Diğer yandan, kitle halinde işten çıkarmalar, gelecekteki ücretleri dondurmayı kolaylaştırmak üzere planlanan bir adımdır. Zaten asgari ücretle çalışan işçilerin, ücretlerin üst sınırının dondurulması karşısında nispeten pasif kalacağı planlanmaktadır.

İşsizlik, sömürü ve zulüm, düzeninin bir sonucu ve parçasıdır. Bugün de Ecevit hükümeti, ücretleri dondurmayı gündeme getirerek, emperyalistlerin ve egemen sınıfların istekleri doğrultusunda davranmakta ve işten çıkarmaları teşvik etmektedir. Zaten eskiden beri işçi sınıfının kapıda bekleyen milyonlarca işsiz ordusunu çalışan emekçiler için bir tehdit aracı olarak kullanmaktaydılar. Bugün işsizlik korkusu ve tehdit aracı, ücretleri dondurmanın bir silahı olarak egemen sınıflar tarafından kullanılmaktadır. Sahte halkçı maskesi iyice düşmüş olan CHP hükümeti de bu sömürü tedbirlerinin, ücretlerin dondurulması ve işten çıkarmaların bilinçli savunucusu durumundadır.

Kapitalistler, işçileri işten atarken birçok kez lokavta başvuruyorlar. 1975 yılında Ege Bölgesinde 50 bin işçinin, faşist sendika ağalarıyla, kompradorlar arasındaki danışıklı grev-lokavt uygulaması sonucunda aç ve sefil kalması, aralarından binlercesinin işten atılması da lokavt uygulamasıyla olmuştu. Pek çok fabrikada ise, patronlar 13. ve 17. maddelere dayanarak işçileri atıveriyorlar. Yasaları kendileri yapan egemen sınıflar, işçileri aç bırakmak gerektiğinde hemen bir yasal kılıf buluyorlar. Bu nedenle işten atılmalara karşı mücadele, aynı zamanda lokavtlara karşı ve 13. 17. ve 24. maddelerin kaldırılmasına karşı mücadele ile yürütülmelidir. Reformist sözcülerin sahtekarca istismar ettiği işsizlik sigortası ise, herkese ve vakit geçirilmeden uygulanması gereken bir taleptir. Devrimci işçiler, bu taleplerin en tutarlı savunucularıdır.

Ecevit hükümeti, emperyalistlerin ve egemen sınıfların siyaseti doğrultusunda ilerlerken sendika ağalarıyla işbirliğine de güvenmektedir. Türk-İş'in başındaki sendika ağaları defalarca işçileri "fedakarlığa" çağırdılar. Ecevit egemen sınıflara güvence vermek söz konusu olduğunda mutlaka onlarla görüştü. Ücretleri dondurma önce Yol-İş federasyonu başkanı ve daha sonra Halil Tunç tarafından dile getirildi. Burjuvazinin işçi sınıfı içindeki bu ajanları, utanmazca sınıf adına konuştular. "İşçi sınıfı buhrandan üzerine düşen yükü taşıyacaktır" gibi sözler söylediler. İşte onların bu tavırları bugün işçileri yığınla sokağa atan patronların saldırısını kolaylaştırmaktır. İşten atılan işçiler, sendikaya gittiklerinde hemen her zaman "Ne yapalım? Sen biraz bekle. Biz sana haber salarız" gibisinden laflarla gerisin geriye sokağa gönderiliyorlar. DİSK'in başındaki sendika ağalarıysa defalarca hükümeti desteklediklerini, onu "halkçı" bulduklarını belirttiler. İşçi kitlesinin sosyal-faşist sendika ağalarına karşı nefretini sahtekarca savunur gibi görünen reformist sendika ağaları da egemen sınıfların yanında yer alıyorlar. CHP hükümeti ise, Türk-İş ve DİSK sendika ağalarının desteğini sağladığına güvenerek egemen sınıflara koşuyor. Onların istediği bütün sömürü tedbirlerini en iyi gene kendisinin uygulayacağını tekrarlayıp duruyor. Bütün sendika ağalarının gölgesi, işten atılan onbinlerce işçinin ekmeğine düşmüştür. Onlar, sırası gelince işçilerin haklı taleplerinin savunucusu gibi davranıyorlar. Halil Tunç, "Ücretler dondurulamaz" diye birkaç kez bağırdı durdu. Ama hemen arkasından "işçilerin fedakarlığa hazır" olduklarını vurguladı. Benzer biçimde Baştürk, Fehmi Işıklar "ücretlerin dondurulmasına karşı" olduklarını söylediler, hemen arkasından da "hükümeti kayıtsız şartsız" desteklediklerini. Bu burjuva ajanları, işçilerin mücadelesinin önünü kesmek için bütün faşist, reformist demagogların kullandığı yola başvuruyorlar. Emperyalistlerin ve egemen sınıfların tedbirlerini zorla uygulamak için demagoji silahını bol bol kullanan Ecevit'in derslerinden yararlanıyorlar. Sendika ağaları işçileri aç bırakan patronların destekçisi

Ücret artışı değil

Daha fazla kâr isteği, fiyatları artırır

Egemen sınıflar, emperyalizmin istekleri doğrultusunda ücretleri dondurmak için her yola başvuruyorlar. Yüksek fiyat artışlarının sorumlusu olarak işçi sınıfını göstermek istiyorlar. Ecevit defalarca, işçilerle köylüleri, işçilerle işsiz bırakılan emekçileri birbirine düşürmek istedi. Patronlara göre, işçi ücretlerindeki artış, fiyatları yükseltmektedir! Gerçekler egemen sınıfların bu yalanını da parça parça etmektedir. Çünkü üretim maliyetinde ücretlerin payı ortalama % 10' dan fazla değildir. İşçi ücretleri bir kat artırılsa dahi, bu, fabrika çıkışında maliyette % 10 fazlalık yaratır. Toptancı ve perakendeci kârını (sömürüsünü) de hesaba katarsak, gerçekte satış fiyatı üzerinde işçi ücret payı yüz lirada beş - altı liradır. Oysa ülkemizde fiyatlar yalnızca ayda % 5-6 artar. Kaldı ki, Türkiye'de işçi ücretleri son derece düşüktür. Son iki yıldır yüksek fiyat artışları karşısında gerçek ücretler ya da işçinin satın alabildiği geçim maddeleri azalmıştır.

Patronlar, işçi ücretlerini resmen dondurama-yınca kitle halinde işçi çıkartıyorlar. Bir toplu sözleşmeyle bazı haklar almış bulunan işçileri fabrikadan atıyorlar. Yerlerine, asgari ücretle yeni işçiler alıyorlar. Son aylarda hızlanan kitle halinde işten çıkarmalar, ücretleri dondurmanın bir önadımı ve temeli olarak yaygınlaşıyor. Bu toplu işten çıkarmalarda egemen sınıfların bellibaşlı demagojisi gene aynıdır: "Ücretler artarsa fiyatlar da artar. Fiyat artışlarının nedeni ücret artışlarıdır". Oysa gerçek böyle mi?

Diyelim ki bir işçinin gündelik ücreti 150 lira olsun. Bu işçi bir günde ortalama bin liraya satılan mal üretsin. Bu mal için de hammadde, elektrik, yakıt, makina ve fabrikanın yıpranma payı ve benzeri giderler 450 lira olsun. Bu mal pazarda bin liraya satıldığı zaman bunun 1000-600=400 lirası patronlara kalır. İşçi 150 lira ücret alır. Bin liraya satılan bir mal üretir. Bu bin lira üzerinden 400 lirasını kapitalistler kâr adı altında gasbederler. Bu 400 lirayı üreten yalnızca işçidir. Patronun buna hiç bir katkısı yoktur. Patronun fabrikaya getirdiği hammadde, tüketilen elektrik vb. ve makinaların aşınması 600 liranın içindedir. Yani satılan malda olduğu gibi vardır. Ve patron bu 600 lirayı alır. Bunun dışındaki 150 lirayı işçi almıştır. 400 lirayı ise patronlar alır. Burjuvazinin kâr adı verdiği bu 400 lirayı yaratan işçinin işgücüdür. Buna artı-değer denir. Şimdi kabul edelim ki toplusözleşme yapıldı ve işçinin ücreti 150 liradan 200 liraya çıktı. O zaman fiyat artmaz. Patronun kâr adı altında gasbettiği 400 lira elli lira eksilerek 350 liraya düşer. Egemen sınıfların yalanlarının tersine ücretlerde bir artış olduğu zaman fiyatlar artmaz. Burjuvazinin kârı düşer. Toplusözleşmeden önce ücret 150 liraydı. Patronların gasbettiği kâr ise 400 lira. Şimdi ücret 200 lira oldu, kâr ise 350 lira! Bugün komprador burjuvazi başta olmak üzere bütün egemen sınıfların bu sahtekarlığının amacı sömürüyü artırmaktır. Hem tek tek patronlar, hem de genel olarak burjuvazi kârını artırmak için, ücretlerin dondurmak istemektedir.

İşçiler hayat şartlarını iyileştirmek, daha iyi yaşamak için ücretleri artırmak istiyorlar. Artan fiyatlar karşısında daha da yoksullaşmamak için, kendi yarattıkları değerden bir bölümünü daha burjuvaziye kaptırmak istemiyorlar. Kapitalistler ise kâr, daha fazla kâr sömürmek için uğraşıyorlar. Üstelik ülkemizde komprador burjuvazi, emperyalistlerin de uşaklığını yapıyor. Azami (en fazla) kâr peşinde koşuyor. Emperyalizmin buhranını da işçi sınıfına ödetmek istiyor. Bu şartlarda, ücret artışlarının fiyatları artırdığını öne süren egemen sınıflar asgari ücretle yeni işçi alıyorlar. Eski işçileri atıyorlar! İşte işten çıkarmaların temel ekonomik nedeni budur.

CHP'nin yeni oyalamacası: İşsizlik sigortası yalanı

CHP yöneticileri, kitlelerin mücadelesini yatıştırmak için sık sık boş vaatlere başvuruyorlar. İşsizliğin hızla artması ve yığınların öfkesinin kabarması karşısında şimdi de işsizlik sigortası masalına başvurdular.

İşsizliğin sorumluları emperyalistler ve egemen sınıflardır. CHP hükümetinin görevi de bu sömürücü ve zalimlerin siyaseti doğrultusunda geniş kitleleri bin bir vaat ve yalanla oyalamaktır. Buhranın yükünü emekçilere bindirmektir. İşsizlik sigortası da, milyonlarca emekçinin yükselen mücadelesini dizginlemek için uydurulmuş bir yalandır. Tıpkı asgari geçim indirimi gibi, tıpkı İnfaz Yasası gibi emekçi kitleleri bir süre daha boş vaatlerle oyalamak amacını gütmektedir. Ocak ayından bu yana egemen sınıfların sözcüleri, emekçiler üzerindeki vergilerin ağırlığından vb. sahtekârca söz ettiler. CHP yöneticileri defalarca asgari ücretten vergi alınmayacağını belirttiler. Ancak sonuçta, asgari geçim indirimi ele bile alınmadan meclisler kapandı. İşsizlik Sigortası denilen yalanın da amacı aynıdır. CHP hükümeti, ihracatçı komprador burjuvazinin kârına kâr katmak için vergi iadesini artırıyor. Bunu emekçilere ödetiyor. Bu durumda resmi verilere göre 2 milyon 200 bin işsize hangi para, nereden verilecek? Komprador burjuvazi durmadan semirirken milyonlarca işsize kırıntı bile kalmaz.

CHP'nin bu yalanları halk üzerindeki baskı ve sömürünün bir parçasıdır. 12 Martçı Maliye Bakanı'na, 12 Martçı İçişleri Bakanı'na yaslanan CHP hükümetinin bu demagojisi, faşist diktatörlüğe destek olmaktadır. Emekçi halk kitleleri, şimdi reformizme karşı mücadelenin faşizme karşı mücadelenin bir parçası olduğunu daha iyi görüyorlar.

Mermerit işçileri:

"İŞTEN ATILAN ARKADAŞLARIMIZ DERHAL İŞE ALINMALIDIR"

Beton-İş, sosyal-faşistlerin kurdukları bir sendikadır. DİSK'e bağlı olduğu yalanını yaymaktadırlar. İGD'li beslemelerin kurduğu bu sendika, patronlarla uzlaşmakta, işten atılmalara seyirci kalmaktadır. Bunun bir örneği Mermerit fabrikasındaki ihanettir. Mermerit fabrikasından devrimci işçiler yayınladıkları duyuruda özetle şunları yazıyorlar:

"Hepimizin bildiği gibi bundan birkaç gün önce fabrikamızda çalışmakta olan 5 arkadaşımızın işine faşist patron "hammadde yokluğu" safsatasını ileri sürerek son verdi. Sözde yeterince hammadde bulunmadığından işçi sayısını azalttıklarını ileri süren patronların amacı açıktır. Mücadeledeki birliği, beraberliği bozmak ve ileri arkadaşları safdışı bırakmak. Hammadde darlığı masalı bizleri uyutmak, teker teker hepimizin işine son vermek, işçileri yenilemek ve fabrikada yükselen mücadeleyi engelleyebilmek için hazırlanmıştır. Bu tümüyle bir oyundur.

Uzun bir süre önce işyerinde gerici baskılara, örgütsüzlüğe karşı mücadeleyi elbirliği ile başlatmıştık. Sendikal haklarımıza kavuşmak için birleştik. Sendikaya başvurduk. Uzun zaman boyunca Beton-İş'in sosyal-faşist yöneticileri bizi oyaladı. Sonunda patronu görüşmeye çağırdılar. Tam da bu sırada patron aramızdaki sınıfına ihanet edecek kişileri seçebildi. Onları birer ajan gibi kullanarak saflarımızdaki birliği bozmaya çalıştı. Sonuç olarak bir hainin verdiği bilgiye dayanarak 5 arkadaşımızı işten attı.

Patrona mücadele arkadaşlarını satıp sınıfına ihanet eden ve bunu "dürüstlük" adına yaptığını iddia eden Filiz Balcı hainine diyecek bir sözümüz var. Tarih boyunca sınıfına ihanet edenler mutlaka cezalarını bulmuşlardır. Bu ceza insanların yanında patron uşağı olmak ve yüzüne tükürülmekle bitmemiştir.

Kardeşler !

Sınıf mücadelesi dikensiz gül bahçesinde gezinmek olmadığına göre bu tür olaylar ile her zaman karşılaşacağız. Biz bunlardan dersler çıkarmalıyız. Burjuvazi sendikalar yasasında hiç bir işçinin sendikalaşma hareketine katıldığı için işine son verilemeyeceğini yazıyor. Ama ya uygulama? Onlar öylesine dönek ve haindirler ki kendi yasalarına bile uymazlar.

Eğer elimizi bağlar oturursak, işten atılma sırası mutlaka bize de gelecektir. Mücadeleyi yükseltmeli ve tüm işten çıkartmalara karşı aktif bir şekilde direnmeliyiz.

Sendika yöneticileri elbette bu duruma sessiz kalacaklardır. Çünkü onlar revizyonizmin, sosyal-faşizmin uşaklığını yapmakta, İGD'li olmayanlar işçi sayılmamaktadırlar. Ama sendika ağalarının saltanatı da uzun sürmeyecektir.

PATRONUN HER TÜRLÜ OYUNUNA KARŞI UYANIK OLALIM !

İŞTEN ATILAN ARKADAŞLARIMIZ DERHAL İŞE ALINMALIDIR !

Sosyalizmde işsizliğin kökü kazınır

- İŞTEN ÇIKARMALARA SON VERİLMESİ
- İŞSİZLİK SİGORTASI KURULMASI
- LOKAVTIN TÜMÜYLE YASAKLANMASI
- İŞ KANUNU'NUN 13., 17. ve 24. MADDELERİ İPTAL EDİLMELİDİR
- İŞTEN ÇIKARTILANLAR, GERİ ALINMALIDIR

İşsizliğin kesinlikle ortadan kalkması sosyalizmde mümkündür. Sosyalist ekonomi, halkın ihtiyaçlarını karşılamak üzere planlanmıştır. Üretimde anarşi, egemen değildir. Planlama, halkın ihtiyaçları göz önünde tutularak yapılır. Oysa kapitalizmde egemen ekonomik yasa (artı-değer) kâr yasasıdır. Tekelci kapitalizm çağında ise ekonominin temel yasası, azami kârdır. Emperyalizmin ve sömürücü egemen sınıfların iktidarı altında, üretimde anarşi, başıboşluk egemendir. Her kapitalist yalnızca kendi kârını azamiye çıkarmayı hedefler. Üretimde tam kapasite kullanılmaz. İşsizlik, tek tek kapitalistlerin niyetlerine bağlı olmayan ve kapitalizmin, tekelci kapitalizmin ayrılmaz parçası olan bir olgudur.

Sosyalizmde ise, üretim araçları üzerinde özel mülkiyet ortadan kaldırılmıştır. Üretimin amacı kâr değil, ihtiyaçların karşılanmasıdır. Bu nedenle üretimde anarşi, kullanılmayan kapasite gibi olgular sosyalizme yabancıdır.

Örneğin, Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyetinde, ekonomik ve toplumsal kalkınmanın bütünü her zaman geniş emekçi kitlelerin hayat seviyesinin durmadan yükselmesine hizmet etmiştir ve etmektedir. Kapitalist ve revizyonist dünyada milyonlarca kişinin işsiz kaldığı ve milyonlarcasının da zorla ayakta durabildiği bir zamanda Arnavutluk'ta işsizliğin kökü kazınmıştır. Sosyalist ülke diye bütün revizyonistler tarafından göklere çıkarılan Yugoslavya'dan milyonlarca emekçi iş aramak için emperyalist ülkelerde sürünürken Arnavutluk'ta işsiz bir tek emekçi kalmamıştır. Sosyalist ekonominin bir parçası olarak fiyat artışı, mal kıtlığı gibi olgular da Arnavutluk'a tamamen yabancıdır. Üretim sürekli artmakta, buna paralel olarak fiyatlar da düşmektedir. Üretim, emekçilerin ihtiyaçlarını gidermek amacıyla geliştirilmekte, sonuçta kitlelerin hayat seviyesi sürekli yükselmektedir. 1970-75 arasında Arnavutluk'ta kişi başına gerçek gelir 14 kat artmıştır.

Ülkemizde proleter devrimci hareket, sosyalizm ve sınıfsız toplum yolunda işsizliğin kökünü nihai olarak kazıma yolunda ilerlerken, içinde bulunduğumuz Ulusal Demokratik Halk Devrimi sürecinde, bugün şu talepleri savunmaktadır:

İŞTEN ÇIKARMALARA SON VERİLMESİ
İŞSİZLİK SİGORTASI KURULMASI
LOKAVTIN TÜMÜYLE YASAKLANMASI
İŞ KANUNUNUN 13,17 ve 24. MADDELERİ İPTAL EDİLMELİDİR.
İŞTEN ÇIKARTILANLAR GERİ ALINMALIDIR

Türkiyeli sağlık emekçilerinin militan ekonomik mücadele örgütü

TÜM SAĞLIK-DER KURULDU

SAĞLIK EMEKÇİLERİNİN MESLEKİ KİTLE ÖRGÜTÜ TÜM SAĞLIK - DER, SAĞLIK EMEKÇİLERİNİN BUGÜNE KADAR YÜRÜTTÜKLERİ KENDİLİĞİNDEN NİTELİKLİ MÜCADELELERİN VE PROLETER DEVRİMCİLERİN ÇALIŞMALARININ KAYNAŞMASININ ÜRÜNÜ OLARAK DOĞDU.

Bugün iki yüz bini aşkın sağlık emekçisi dağınık, örgütsüz, ekonomik mücadele haklarının tümü gaspedilmiş olarak ağır koşullar da çalışmaktadır. Özellikle son birkaç yıldır artmış ve artmakta olan faşist baskıların etkisiyle; hastahanelerin adım adım faşistleştirilmesi, kıyımlar, silahlı saldırılar, cinayetler ve sürgünler giderek yaygın koşullar halini almaktadır. Sağlık emekçilerinin çalışma ve yaşama koşulları tam anlamıyla insanlık dışıdır.

Sağlık emekçileri, çalışma ve yaşama koşullarının kötülüğü karşısında, durumlarını "iyileştirmek" için birçok hastahanede genellikle kendiliğinden nitelikli direnişler, yemek boykotları ve diğer mücadele biçimleriyle ayağa kalkmaktadırlar.

Sağlık emekçilerinin birleşme, örgütlenme ve sımsıkı bir yumruk olma arzusu bugün son derece yüksektir. Çünkü koşullar onları her gün daha fazla ve daha açık bir şekilde, direnmeye zorlamaktadır.

Tüm Sağlık-Der, bu mücadele arzusunun gerçekleşmesi; onun amacına ulaşması yolunda ilk adımdır.

Tüm Sağlık-Der, bugün süren mücadeleyi daha da yükseltmek, ülke çapında tüm sağlık emekçilerinin gücünü örgütlemek, birleştirmek ve buna dayanarak sınıf mücadelesinde daha da ileri mevziler kazanmak amacıyla kuruldu.

Tüm Sağlık-Der, sağlık emekçilerinin en acil ve temel ekonomik taleplerini hakim sınıflardan söke söke, militan kitle mücadelesiyle alabilmek için kuruldu.

Tüm Sağlık-Der, reformizmin, revizyonizmin, faşizmin tuzaklarını ve her türlü açık veya örtülü saldırılarını aşarak kuruldu; ve onlara karşı mücadeleler içinde doğdu, gelişti, güçlendi.

BİR KARŞI-DEVRİM TUZAĞI: TÜS-DER

Sağlık emekçileri, bugüne dek sınıf mücadelesinde, dostlarını ve düşmanlarını somut olarak tanıyarak yol aldılar.

1975 sonlarında kurulan TÜS-DER'in mimarları, sağlık emekçilerinin en son tanıdığı düşmanlarıydı.

TÜS-DER daha baştan bir sosyal-faşist tekke olarak doğmuştu. O zamanlar proleter devrimcilerin sosyal-faşizme karşı açık bir sınıf tavrı takınamamaları, ve sosyal-faşistleri teşhir edememeleri nin de katkısıyla binlerce sağlık

emekçisi mücadele umudunu sosyal-faşist TÜS-DER tekkesine bağladı.

Fakat TÜS-DER'in suratındaki maskenin düşmesi uzun zaman almadı. TÜS-DER yönetimindeki sosyal-faşistler sürülen, kıyıma uğrayan kurşunlu, bombalı saldırıların hedefi olan sağlık emekçilerinin hiç bir sorunuyla ilgilenmediler. Göstermelik birkaç demeç...İşte TÜS-DER'in "faşizme karşı mücadele" si (!) bundan ibaret kaldı. Yani, TÜS-DER'li sosyal-faşistler de tıpkı Amerikancı kardeşleri gibi tüm güçlerini, sağlık emekçilerinin mücadelesini bastırma hedefine yönlendirdiler. Onlar her zaman sağlık emekçilerinin mücadelelerinin önünde engel olmuşlardır. Ve şimdi de olmaya devam etmektedirler.

Sağlık kesiminde çalışan hastabakıcı, teknisyen, kaloriferci, meydancı ve şoförlerin kapsam dışı bırakıldığı son, "Tam Gün Yasa Tasarısı" karşısındaki tutumları, onların koyu karşı-devrimciler olduklarını, bir kez daha sergilemektedir. Onlar bu kez de bir demeçle işi idare etmeye çalışıyor ve sağlık emekçilerinin kitle mücadelesinin yükselmemesi için ellerinden gelen "dikkati" gösteriyorlar. Bu, onların faşist karakterlerinin bir ürünüdür. Daha önceleri (ve şimdi de) onların Grevli Toplusöşleşmeli Sendika hakkı konusundaki tutumları da onların işçi ve emekçi düşmanı olduklarını ortaya koymuyor mu? Onlar o zaman da mücadeleye yasak koydular ve 2-3 demeçle işi savuşturdular.

TÜS-DER'li sosyal-faşistlerin başka yaptıkları olmadı. Sadece, ve her zaman onlar sağlık emekçilerinin mücadelesini arkadan bıçaklamaya uğraştılar.

Bir yandan sağlık emekçileri nin dişinden tırnağından artırarak ödediği aidatlarla alınan binaları satıp paralarını yediler. Bursa-Kumla'da yiyici çevreleriyle birlikte yaz tatilini geçirmek için kamp açtılar; öte yandan da Bizans entrikalarıyla, faşist tüzük maddelerine dayanarak mücadele isteyen devrimci, demokrat şubeleri fesh, üyeleri ihraç ettiler.

Onlar tüm bunları, işçi sınıfının ve tüm emekçi halkın gelişen güçlenen mücadelesine engel olmak, böylece kendi devletleri olan faşist diktatörlüğün ömrünü biraz daha uzatabilmek için yapmaktadırlar. Onların yürekleri kin ve korkuyla doludur.

Sağlık emekçilerinin mücadelesini bastırmak amacıyla kurulmuş olan TÜS-DER, bir karşı-devrim tuzağıdır.

BİR BAŞKA SAHTE "DOST" : CHP

Binbir tatlı vaatle emekçi yığınların milyonlarca oyunu alarak hükümeti kuran CHP de, sağlık emekçilerinin önemle üzerinde durulması ve çözülmesi gereken sorunlarını hiç bir şekilde gündeme almamaya çalışıyor. Tıpkı diğer emekçi kesimlerine yaptığı gibi sağlık emekçilerine de daha çok ezilmeyi ve boyun eğmeyi tavsiye ediyor.

Emekçi yığınların sorunlarına sırt çeviren, faşist ve sosyal-faşistlerle işbirliği yapan, ülkeyi tüm emperyalistlere peşkeş çeken CHP'den zaten başka ne beklenebilirdi ki?

Ücretleri dondurmaya hazırlanan bir reformist hükümet, Grevli Toplusözleşmeli Sendika Hakkı konusundaki vaatlerini elbette unutmak ve "unutturmaya çalışmak" zorundadır.

Dün bu konuda bol keseden vaat üreten Ecevit ve çevresi bugün suskun bir tehditkarlık içindeler. Bütün işçi sendikalarının şu ya da bu şekilde karşı-devrimcilerin ve reformistlerin denetiminde olması hükümetin durumunu, genel olarak faşist diktatörlüğün durumunu oldukça güçlendirmektedir.

CHP hükümeti kurulduğundan bu yana milyonlarca emekçi ve işçinin gerçek ücretleri büyük ölçüde düştü; hayat iyice pahalandı. Zamlar, devalüasyonlar dört nala giden işsizlik ve enflasyon...İşte bu resim CHP'nin de katkısıyla çiziliyor.

CHP hükümeti, bugün faşist diktatörlüğün bir koltuk değneği, onun onarılmasının bir aracı durumundadır. Onun emekçi halka ve işçi sınıfına saldırıları durmayacak, artacaktır.

Ne var ki, CHP hükümetinden "bir şeyler" umanlar her gün daha açık olarak yanıldıklarını görüyorlar ve onlar da devrimci mücadele saflarına katılıyorlar.

CHP ve onun sağlık emekçileri içindeki savunucuları bize kurtuluş yolunu değil, köleliğe, sefalete, açlığa devam etmenin yolunu göstermektedirler.

Tüm Sağlık-Der, CHP reformizminin yaydığı uyuşturucu afyona karşı, pasifizme ve teslimiyete karşı sürekli olarak mücadele edecektir.

FAŞİSTLER: SAĞLIK EMEKÇİLERİNİN DE CAN DÜŞMANLARI

Sağlık emekçilerinin ekonomik mücadeleleri "yavaşlatılmak" istenmektedir. Tıpkı diğer emekçilerin durumunda olduğu gibi, faşistler sağlık emekçilerine de silahla, demagojiyle, zorbalıkla boyun eğdirmek istemektedirler. Amerikancı faşistlerin sağlık emekçileri üzerindeki kanlı oyun ve saldırıları gün geçtikçe daha yoğunlaşıyor, ama onlar bir türlü

sağlık emekçilerinin mücadelesini durduramıyorlar, Amerikancı faşistler de, sosyal-faşistler gibi sağlık emekçilerinin can düşmanlarıdır. Sağlık emekçileri daha iyi tanıdıkları bu canilere karşı da kararlılıkla mücadele edeceklerdir. Tüm Sağlık-Der bu mücadelelerin en önünde kararlılıkla yer alacaktır.

MİLİTAN SINIFSAL EKONOMİK ÖRGÜT: TARAFSIZLIĞA HAYIR !

Tüm Sağlık-Der, sağlık emekçilerinin militan sınıfsal ekonomik mücadele örgütü olacaktır. Tüm Sağlık-Der, hakim sınıflarla işçi sınıfı önderliğindeki emekçi halk arasında keskin bir şekilde sürmekte olan mücadelede kesinlikle burjuvazinin istediği ve "emrettiği" şekilde "tarafsız" kalmayacaktır.

Tüm Sağlık-Der, devrimci proletarya hareketinin çizdiği yolda, Marksizm-Leninizmin ışık tuttuğu devrim yolunda yürüyen bir sınıf örgütü olacaktır. Tüm Sağlık-Der'deki tüm proleter devrimcilerin en önemli amaçlarından biri Tüm Sağlık-Der'in kitlelerini sınıf bilinçli, sosyalizm taraftarı kitleler haline getirmek olacaktır.

Tüm Sağlık-Der, Marks'ın şu öğüdünü asla unutmayacak, hiç bir zaman devrimci siyaseti yasaklayıcı ekonomist bir yapıya düşmemek için çalışacaktır:

"İşçi sendikaları, sermaye saldırılarına karşı direniş merkezleri olarak görevlerini yaparlar. Kısmen başarısız olmalarının nedeni, güçlerini akılsızca kullanmalarıdır. Sendikalar, mevcut sistemin doğurduğu etkilere karşı küçük küçük çarpışmalardan ibaret bir savaş yürütmekle yetinip, bunları yaparken aynı anda sistemi değiştirmeye uğraşmadıkları, örgütlü güçlerini emekçi sınıfın nihai kurtuluşu, yani ücret sisteminin tümüyle yok edilmesi için bir manivela olarak kullanmadıkları zaman genellikle başarısız olurlar."

Tüm Sağlık-Der'in sınıf mücadelesindeki konumu budur. O, proletaryanın devrimci çizgisinin önderliğinde, devrim saflarında savaşacak, militan bir ekonomik kitle örgütü olarak, "devrimin temellerinin genişletilmesi" için çalışacaktır.

PROLETER DEVRİMCİLER HATALARINI AŞMAKTA KARARLIDIR

Tüm Sağlık-Der, sağlık emekçilerinin bugüne kadar yürüttükleri kendiliğinden nitelikli mücadelelerin ve proleter devrimcilerin çalışmalarının kaynaşmasının bir ürünü olarak doğdu.

Proleter devrimciler, Ankara'da bugüne dek ekonomik ve siyasi mücadelelerde izledikleri yanlış yolu bir özeleştiriyle terkederken, aynı zamanda Tüm Sağlık-Der'in de doğru temellerde kurulacak bir ekonomik kitle örgütü olmasının subjektif koşullarını hazırladılar. Proleter devrimciler "sürekli muhalefet"in insiyatifsizlik olduğunu da pratik içinde çok açık bir şekilde öğrendiler. Ve özellikle Ankara Tıp Fakültesi Hastahane direnişinde (HK. sayı: 102) sağlık emekçilerinin örgütlülüğe, mücadeleye susamışlığını derinden kavradılar.

Tüm Sağlık-Der, bir yandan kitlelerin mücadelelerinin bir ürünü, öte yandan da Ankaralı proleter devrimcilerin kendi hatalarını aşma yolunda adım atmalarının bir ürünü olmuştur.

Proleter devrimciler, ekonomik mücadeleyle siyasi mücadele (nitelik bakımından tamamen farklı iki temel mücadele alanı) arasındaki ilişkiyi doğru bir şekilde kuracaklar, bağımsız siyasi çalışmanın hiç bir şekilde ve hiç bir alanda zarar görmeksizin sürmesi için çaba gösterirlerken, ekonomik mücadelenin ihmal edilmesine karşı da sürekli mücadele edeceklerdir.

SAĞLIK EMEKÇİLERİNİN GÜNCEL VE TEMEL EKONOMİK TALEBİ: TÜM ÇALIŞANLARA GREVLİ TOPLUSÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI !

Tüm Sağlık-Der'in kuruluşu, sadece sağlık emekçilerinin değil, fakat aynı zamanda, grev ve toplusözleşme haklarından yoksun olarak sömürülen tüm emekçilerin mücadelesinde bir ileri adım niteliğini taşımaktadır.

Tüm Sağlık-Der, bu hakkın tüm çalışanlar için alınması uğruna kendi üzerine düşen bütün görevlere hazırdır. Ve Tüm Sağlık Der'deki proleter devrimciler, sağlık emekçilerinin tümünün de bu mücadeleye en aktif bir şekilde katılacağını şimdiden tespit etmektedirler.

Tüm çalışanların Grevli Toplusözleşmeli Sendika Hakkı kazanmaları, ancak kendi mücadele ve direnişlerinin bir ürünü olabilir.

Tüm Sağlık-Der'deki proleter devrimciler de bu tespiti yapmakta ve şöyle haykırmakta: Tüm emekçiler! Birleşelim, tek bir yürek ve tek bir yumruk gibi sınıf düşmanlarımızın karşısına dikilelim. Grevli Toplusözleşmeli Sendika Hakkımızı kendi kollarımızla kazanalım !

TÜM SAĞLIK-DER'i Ülke çapında örgütleyelim

Ankara'da tüm sağlık emekçilerinin birleşmesiyle kurulan Tüm Sağlık-Der, sadece Ankaralı sağlık emekçilerinin değil, ülkemizdeki iki yüz bini aşkın sağlık emekçilerinin örgütüdür.

Tüm Sağlık-Der, bütün ülke çapında sağlık emekçilerinin toplandığı, örgütlü mücadeleyi yükselttikleri bir kitle örgütü olmalıdır.

Bu ise, bütün ülke çapında Ankara'da kurulan Tüm Sağlık Der'in şubelerinin açılmasıyla, sömürü ve baskıya karşı mücadele etmek isteyen bütün sağlık emekçilerinin Tüm Sağlık-Der'in bayrağı altında toplanmasıyla mümkündür.

Bu bakımdan devrimci, demokrat ve yurtsever sağlık emekçileri; Tüm Sağlık-Der'in bütün ülke çapında örgütlenmesi, il ve ilçe şubelerinin açılması için göreve çağırıyoruz.

SAĞLIK EMEKÇİLERİNİN ÇAĞIRISI:

TÜM SAĞLIK-DER'de birleşelim

Sağlık emekçileri uzun yıllar süren mücadelelerden, birçok olumsuz deneyden sonra şimdi yeniden bir mücadele örgütü kurdular.

Derneğimiz, Türkiye'deki tüm emekçiler gibi yoksulluk ve sefalet içinde yaşayan tüm sağlık emekçilerinin mesleki kitle örgütüdür.

Derneğimiz, sağlık emekçilerinin mücadelelerinin ürünüdür. Ve o, mücadelenin devrimci bir yol izleyerek daha da yükselmesi, zaferler kazanması, hakim sınıflar karşısında tüm sağlık emekçilerinin saflaşması ve diğer emekçilerle omuz omuza mücadele etmesi amacıyla kurulmuştur.

Sağlık emekçileri hangi koşullarda yaşıyorlar? Onları azgınca, gözü doymak bilmezcesine sömürenlere karşı nasıl mücadele ediyorlar? Bunları bilmeyen hemen hiç bir sağlık emekçisi yoktur.

Yaşamımız ortada, nasıl çalıştığımız, nasıl sömürüldüğümüz yine ortada.

Peki, bizleri sömürenlere karşı nasıl mücadele ediyoruz? Hangi örgüte "işte bizim kanımız, canımız, bizim mücadele örgütümüz !" diyebiliyoruz? Bugün sağlık emekçilerinin mücadelesini yürüttüğünü iddia edebilecek tek bir örgüt yoktur.

TÜS-DER mi? Hayır. Bu sosyal-faşist örgüt, sağlık emekçilerinin mücadelesinin önüne engel olmaktan, mücadeleyi parçalayıp pasifleştirmekten başka hiç bir işe yaramamıştır. Zaten amacı da bundan ibarettir.

Binlerce sağlık emekçisinin mücadelelerinde daha ileri bir mevzi olacağına inanarak başta destekledikleri TÜS-DER, bugün bir avuç karşı-devrimcinin uğrağıdır. Geniş emekçi yığınları için ise o, kağıt üstünde kalmış olumsuz bir deney, bir ölüdür.

TÜM SAĞLIK-DER işte bu koşullarda, yükselen sağlık emekçilerinin mücadelesinin bir ürünü olarak doğdu. Ve derneğimiz, geçmişin tüm olumsuz derslerini, olumlu yanlarını iyice kavrayarak yola çıkıyor. TÜM SAĞLIK-DER bütün Türkiye'de yaygın olarak çalışmakta olan sağlık emekçilerinin devrimci, uzlaşmaz, kararlı mesleki örgütü olarak yola çıkıyor.

FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE ONUN TÜM SAVUNUCULARI, FAŞİSTLERE, SOSYAL-FAŞİSTLERE VE ONLARLA UZLAŞAN HER TÜRDEN GERİCİYE KARŞI TÜM SAĞLIK-DER, BÜTÜN SAĞLIK EMEKÇİLERİNİN MÜCADELE ÖRGÜTÜ OLACAKTIR

Bugüne kadar yıllardır örgütsüz kaldık, ya da reformistlerin, faşistlerin ve sosyal-faşistlerin kurdukları sahte örgütlerin boğucu engellemeleriyle karşılaştık. Bugün her zamankinden daha çok eziliyor ve sömürülüyoruz. Bu sahte örgütlerin hiç birisi bizim mücadelemize yol gösterecek durumda değil. Mücadele, tek tek kişiler, gruplar ya da bir veya bir kaç hastahane personelinin birleşmesi düzeyinde yürümektedir. Bu durum böyle kaldıkça hakim sınıfların saldırılarına karşı direnmemiz mümkün olmayacaktır.

Birleşmek, tek bir yürek ve tek bir yumruk olmak, saflarımızı çelikten bir duvardan daha sağlam kılmak zorundayız.

Hakim sınıfların çeşitli gerici tedbir ve baskıları yüzünden sağlık emekçilerinin büyük bir kesimi de işçi sınıfının bir bölümünün dışında kalan tüm emekçiler gibi, Grevli Toplu Sözleşmeli Sendika hakkından yoksundur. Bu hakkın alınması için verilecek mücadeleler, sağlık emekçileri için de hayati bir önem taşıyor.

Derneğimiz, geniş yığınlarla birleştikçe daha da güçlü, güçlendikçe daha da başarılı mücadeleler verecek, Grevli Toplu Sözleşmeli Sendika hakkı için ileri atılacaktır.

SAĞLIK EMEKÇİLERİ !
ÖRGÜTÜMÜZDE BİRLEŞELİM VE
MÜCADELEMİZİ YÜKSELTELİM !

Sağlık emekçileri üzerindeki sömürü ve baskıya son!

- * TÜM ÇALIŞANLARA SİYASİ MÜCADELE ÖZGÜRLÜĞÜ,
- * TAM GÜN ÇALIŞMA YASASI HERKESİ KAPSAMALI VE HERKESE EŞİT OLARAK VERİLMELİDİR,
- * 8 SAATLİK İŞGÜNÜ UYGULANMALIDIR,
- * EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET VERİLMELİDİR,
- * TÜM SAĞLIK EMEKÇİLERİNE İŞ RİSKİ ÖDENMELİDİR,
- * SAĞLIK EMEKÇİLERİNE GREVLİ TOPLUSÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI,
- * GİYİM YÖNETMELİĞİ TAM OLARAK HERKESE UYGULANMALIDIR,
- * KIYIM VE SÜRGÜNLERE SON VERİLMELİDİR,
- * ÇALIŞANLAR YÖNETİME KATILMALIDIR,
- * İŞYERLERİNDE YETERLİ SAYIDA KREŞ AÇILMALIDIR,
- * SAĞLIK EMEKÇİLERİNE YETERLİ KADRO SAĞLANMALI, TERFİLER ZAMANINDA YAPILMALIDIR,
- * İŞYERLERİNE YETERLİ SERVİS ARABASI SAĞLANMALIDIR,
- * VARDİYALI ÇALIŞANLARA GECE ZAMMI VERİLMELİDİR,
- * YEMEKLER KALİTELİ VE SAĞLIĞA UYGUN OLARAK ÇIKMALIDIR,

Gazetemiz Halkın Kurtuluşu'na

Eşim suçsuz olduğu halde, sırf proleter devrimci siyaseti savunduğu için, faşist diktatörlüğün zindanlarında tutuklu bulunmaktadır.

Bizi zar zor geçindiren maaşımdan 500 lirayı gazetemiz HALKIN KURTULUŞU'na gönderiyorum.

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK !
ZİNDANLAR BOŞALSIN-GENEL AF !
HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEZ !

ARDAHAN BELEDİYESİNDEN BİR KADIN İŞÇİ

Gülhane Sağlık Koleji'nden hemşireler:

Bizler Ankara Gülhane Sağlık Kolejinden yeni mezun hemşireleriz. Ülkemizin hayatının her alanında olduğu gibi faşist diktatörlük bizleri de ezmek ve sindirmek istemektedir. Çeşitli yayın organları ile beraber gazetemiz HALKIN KURTULUŞU'nu da bize okutmamak istemektedirler.

Ancak hiç bir güç bizi inançlarımızdan kopartamayacaktır. Halkın saflarında faşist diktatörlüğe karşı mücadele edeceğimizi bir kez daha haykırıyoruz.

Gazetemize aramızda topladığımız 500 lirayı gönderiyoruz.

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET !

BİR GRUP HEMŞİRE

DEMİRKÖY ŞİŞLİOVA VE BEĞENDİK KÖYLÜLERİ:

«Devlet ve tefeci tüccarların baskı ve sömürüsü altında yaşıyoruz»

Bizler Kırklareli ilinin Demirköy ilçesine bağlı ve yoksul orman köylerinden olan Sisliova ve Beğendik köylüleriyiz. Karın tokluğuna, hayatımızı hiçe sayarak geçimimizi ormandan sağlamaya çalışırken bir yandan faşist diktatörlüğün devleti tarafından sömürülüyor, diğer bir yandan orman ağaları olan tefeci-bezirgan tüccarların elinde oyuncak oluyoruz.

Faşist diktatörlüğün resmi temsilcileri olan orman işletmelerinin müdürleri, şefleri ve onların işbirlikçileri tarafından her sene halkımız gasbedilmektedir. Bizlere ormandan makta denilen bölümler dağıtılmakta, bu bölümlerde bir aile başına birkaç ağaç düşmektedir. Bu ağaçlardan ancak bir-iki kamyon odun yapabilmekteyiz. Böylece bütün yıl bununla geçinmeye çalışmaktayız.

Geçen sene (1977) yazında böyle bir dağıtım yapılırken, Demirköy ormanlarında Macara bölgesinin Orman Şefi Yücel Akyol Sisliova köyünün varlıklı kişilerinden olan Osman Buğdaycı, Hayri Buğdaycı ve Hayri Güzel yıldızlardan 13 bin lira rüşvet alarak bu bölgenin 21 nolu kesimini veriyor. Yine kendisi burada gizlice çeşitli ağaçlar damgalayarak işbirlikçilerine yeniden haksız kazançlar sağlıyor. Bir kesimden normal olarak bir veya iki kamyon çıkması gerekirken, işbirlikçiler buradan başkalarının hakkını yiyerek 30 kamyon odun (300 ton) çıkarıyorlar. İşbirlikçilerin haksızlıkla elde ettikleri odunları satmaları için nakliye gerektiriyor. Fakat 21 nolu kesimin kesim raporu olmadığı için nakliye alamıyorlar. Orman Şefi Yücel Akyol yeniden hilekarlığa başvurarak 1978 yılında yani bu yaz kesimi yapılması gereken 49 nolu kesimin nakliyesini işbirlikçilerine veriyor.

Bu haksızlığı delilleriyle birlikte öğrenince durumu Demirköy Orman İşletmesi Müdürlüğüne aksettirdik. Gösterdiğimiz tepki sonunda müdür yardımcısını bölgeye göndermesine rağmen bu durumu örtbas etmeye çalıştı. Bunun üzerine Bakanlığa bir yazı yazıp müfettiş istedik. Oradan da bir şey çıkmadı. Ancak uğradığımız haksızlığı Halkın Kurtuluşu gazetesine yazmayı uygun gördük.

İzmir Çimentepe'den devrimciler:

'Sosyal-faşistler halkımızı bölemeyecekler'

Bizler, İzmir, Çiğli, Çimentepe mahallesinden bir grup proleter devrimciyiz. Son aylarda ve özellikle son günlerde burada olan bazı olayları gazetemiz Halkın Kurtuluşu'na iletmekte yarar görüyoruz.

Tariş iplik fabrikasının faşist işgal altına girmesinden bu yana sosyal-faşistler Çiğli'ye gelmiyorlardı. İşçiler pasifize edilmiş, devrimcilerin mücadelesi provokasyon olarak nitelenmişti sosyal-faşistlerce. Ama faşistler hiç bir zaman Çimentepe mahallesine gelemediler. Çiğli'de ve iplik fabrikasında artık sosyal-faşistlerin yerini Amerikancı faşistler dolduruyordu.

Tariş iplik fabrikasında faşist işgal kırılıncaya kadar başta Çimentepe halkı olmak üzere senelerce mücadele ettik. Halk çoğu zaman gruplar halinde, bazen de yüzlerce kişilik kitleler halinde faşistleri dövüyor ve faşist yuvalarını başlarına yıkıyorlardı. İşte bu zorlu mücadele günlerinde sosyal-faşistleri görmek mümkün değildi. Öyle ya "it iti ısırmaz".

CHP hükümet olunca sosyal-faşistler Çiğli'ye yavaş yavaş dönmeye başladılar. Tariş İplik Fabrikasında mücadele kızışıyor ve faşistler giderek geriletiliyordu. Sosyal-faşistler yandaşlarının sonlarını görüyor ve sosyalist veya CHP'li kılığına girerek halkımızın saflarını bölmek için geliyorlardı.

Önceleri Karşıyaka ve Erkek Lisesinde arkadaşlarımıza saldırıyorlardı. Giderek provokasyonlarını yoğunlaştırdılar. Ve Karşıyaka-YDGD'nin egemen sınıflarca sık sık kapatılmasını sağladılar. Her seferinde sosyal- faşistler saldırdılar, fakat halkımızın yiğit gençliğinden gerekli cevabı aldılar.

Şimdi bu oyun Çimentepe mahallesinde oynanıyor- Önceleri Çimentepe'de İKD temsilciliğini açtılar. Bunu izleyen günlerde devrimcileri ihbar etmeye başladılar. 10 Haziran Cumartesi günü yaptıkları ihbarla Çimentepe mahallesinden 10 devrimciyi polise yakalattılar.

21 Haziran akşam üstü Halkın Kurtuluşu gazetesi satarken sosyal-faşistler üzerimize saldırdılar. İki arkadaşımız yaralandı. Sosyal-faşistler de halktan yedikleri dayakla gereken cevabı aldılar. Olayı sosyal-faşistler aşiret kavgasına dönüştürmeye çalıştılar. Çünkü aşiret kavgasına dönüşürse akrabalarını da kavgaya sokabileceklerini ve böylece halkı böleceklerini hesaplıyorlardı. Çiğli'de bu sosyal-faşist provokatörlerin başını çeken Hüseyin Kırmızıkaya (aynı zamanda da arkadaşımıza saldıran) hemen polise gidiyor. Olayda olmayan arkadaşlarımızın da isimlerini veriyor. Babası Silo da mahallede devrimcileri ihbar eden bir numaralı muhbirdir. Silo hemen o gece polislerin koluna girerek ev ev devrimcileri arıyorlar. Ve Silo şimdi devrimcileri tehdit ediyor, öldüreceğini söylüyor. Sosyal-faşistler:

1- Her dönemde karşı-devrimcilerin baş vurduğu halkı bölme politikasını uyguluyor ve halkımızı birbirine düşürüyorlar.

2- Polisle sıkı bir işbirliği yapıyor ve devrimcileri ihbar ediyorlar.

3- Yavuz hırsız örneği, devrimcileri saldırgan göstererek saldırganlıklarını gizlemeye çalışıyorlar.

4- Devrimcileri karalamak için iftira ediyorlar. Devrimcilerin kızlara laf attığını söylüyorlar. Gerçekte ise bu tür ahlaksızlıkları onlardan başkası yapmaz. İGD Karşıyaka şubesinin aktif(!) elemanlarından Kara Memet denilen serseri Demirköprü mahallesinde bir kıza laf atıyor. Kızın babası karşı koyunca yanındakilerle adamı döverek hastanelik ediyor ve kaçıyorlar.

Öyleki bu olup bitenlerin hepsini polis biliyor. Kimlerin yaptığını da biliyor. Ama onları yakalamak bir yana onlara yardımcı oluyor. Ve Çimentepe mahallesinin yiğit halkı herşeye rağmen faşist ve sosyal- faşistlere karşı daha birlikte ve daha kararlı bir şekilde mücadele edecektir.

YAŞASIN HALKIMIZIN ÇELİKTEN BİRLİĞİ !
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM !
KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL-EMPERYALİZM !

ÇİMENTEPE'DEN BİR GRUP PROLETER DEVRİMCİ

K. Maraş'tan bir grup asker:

"TCK'nın 141-142. Maddelerindeki cezaların asker kişiler için bir kat daha artırılmak istenmesini şiddetle protesto ediyoruz

Bizler K.Maraş'ta askerliğini yapan bir grup proleter devrimciyiz. CHP hükümeti, hakim sınıfların Askeri Ceza Kanununda ki 141-142. maddeye giren cezaların bir kat daha artırılması konusundaki öneriyi kanunlaştırmak istiyor. Düşünce özgürlüğünden bahseden, 141-142. maddeleri kaldıracağını söyleyen CHP hükümeti bu konudaki girişimleriyle bir kere daha bir avuç işbirlikçi parababalarının ve toprak ağalarının hizmetinde olduğunu ortaya koymuştur. Bizler, bu cezaların artırılmak istenmesiyle ne yapılmak istendiğini çok iyi biliyoruz. Halkımız üzerindeki sömürünün, zulmün ve soygunun gerçekleşmesinde temel bir baskı cihazı olan ordunun temelinin sarsılması, sömürü ve zulüm düzeninin temelinin sarsılması olacağını çok iyi biliyorlar. Ama nafile, biz askerleri ve askeri kurumlarda, fabrikalarda çalışan sivil emekçileri, halkımızın kurtuluşu ve ülkemizin bağımsızlığı için verilen "ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ" mücadelesinden, bu yüce davadan alıkoyamayacaksınız. CHP içerisindeki demokratlar, bunun kanunlaşmasına izin vermeyelim. Tüm demokrat, yurtsever devrimciler, bu faşist cezaların artırılmasına karşı kayıtsız kalmayalım. YURTSEVER, DEMOKRAT, DEVRİMCİ ASKER KARDEŞLER VE ASKERİ KURUMLARDA, FABRİKALARDA ÇALIŞAN SİVİL EMEKÇİ KARDEŞLER; Bu faşist cezaların artırılmasını şiddetle protesto edelim. Buna karşı suskun kalmayalım.

ASKERİ CEZA KANUNUNDAKİ FAŞİST 141-142. MADDEYE GİREN CEZALARIN BİR KAT DAHA ARTIRILMASINA HAYIR!

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET !

YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI !

K.MARAŞ'TAN BİR GRUP ASKER

Ankara'dan bir grup assubay:

"CHP kimi aldatıyor?"

Basından öğrendiğimize göre Askeri Ceza Kanununda bazı değişiklikler yapılarak, assubay ve subayların aynı cezaya tabi tutulacağı ve eskiden olduğundan farklı olarak assubayların er tabirinden kurtarılacağı açıklandı!...

İktidarın yaptığı nedir? Gerçekte onlar ufak kırıntılarla assubaylara sus payı vermek istemektedirler. Onlar, emekçi halkın bağrından gelen assubayların devrimci mücadele ile bağını kesmek için can atmaktadırlar.

Gericiler şunu iyi bilsinler ki; biz emekçi halkın bir parçası olan assubaylar kendimizi halkın mücadelesinden ve yaşamından ayrı görmüyoruz. Biz kurtuluşumuzun halkın kurtuluşuna bağlı olduğunun bilincindeyiz.

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ

Denizli:

"Erler üzerindeki faşist baskılara son"

Erler üzerindeki faşist baskılar iyice yoğunlaşmaktadır. Faşist diktatörlük gençlerin askerlik devresini kendisi için nimet saymakta ve tam bu devrede halkın mücadelesi ruhunu köreltmeyi amaçlayan sindirme politikasıyla asker gençleri en ağır işkencelere tabi tutmaktadır.

Biz askerlerin can güvenliği yoktur. Çıkan yemekler sanki bizi zehirlemek için yapılıyor. 1935 yılından damgalı, kırmızı kırmızı etlerle yemek yapılıyor. 1971 yılından damgalı kompostolar var. Hergün dayak var. İçeriye "Cumhuriyet" gazetesinin bile girmesi yasak ama "Tercüman" gazetesi serbest. Faşist subaylar erlere işkence yapıyorlar. Erlerin yaralanması, hatta ölmesi onların umurlarında değil, çünkü ölseler bile bahane hazır: "Talim eğitim zaiyatı".

Bizlerin insan olarak hiç değeri yoktur. "Üstlerimiz" (!) bize insan olarak değil de birer robot gibi davranıyorlar. Kendilerine uygulanan 'uşaklık' eğitimini bizlere de kabul ettirmeye çalışıyorlar. Ve bizlerin insanlık duygularından yoksun, egemen sınıfların emrine amade bir "avcı köpeği" vazifesini gören insancıklar haline gelmemizi istiyorlar. Fakat, hayır! Bin kere hayır! ....

Biz dünyada emekçilerin herşeyi yaratan olduğunu, en güzel şeylerin yaratıcısı olduğunu, dünyayı yaratanlar olduğunu biliyoruz. İnsanlık değerlerinin en yücesinin, en güzeli yaratanların onlar olduğunu biliyoruz. Paraya tapanların, dünyayı sömürü esasına dayanarak yönetmeye çalışanların er geç yok olacağını, "bütün emperyalistlerin ve gericilerin kağıttan kaplan" olduklarını biliyoruz ve dünyada bu asalakların yok olacaklarını ve bir gün sınıf çelişkilerinin yok olacağını, sınıfsız topluma ulaşılacağını biliyoruz. Onun içindir ki, bizlere egemen sınıfların her türlü baskısı, zulmü, işkencesi karşısında yılmıyor, kinimizi biliyor ve bir çığ gibi kabarıyoruz. Onların uğraşları bizleri güçlendirmekten başka bir işe yaramıyor.

FAŞİZME ÖLÜM,
HALKA HÜRRİYET !

DENİZLİ'DEN YURTSEVER DEVRİMCİ ASKERLER

Edirne Cezaevinden:

"Zindanlar azmimizi yıkamayacak"

Hakim sınıfların kendi egemenliklerini sürdürebilmek için kendilerine karşı çıkan herkesi kanla, ateşle, işkenceyle, zindanlarıyla boğmaya çalışıyor. Hakim sınıflar kendi sonlarını geciktirebilmek için polisiyle, mahkemesiyle, hapishanesiyle, kanunlarıyla, karakol ve nezarethaneleriyle emekçi halkımızın gelişen mücadelesini bastırmak istiyorlar. Bu amaçla okulu, suyu, elektriği, çalışmak için bir işyeri bulunmazken, yurdumuzun dört bir yanına hapishaneler kuruyorlar. Zindanlarda yatan onlar değil, sömürülen, ezilen, horlanan yoksul halktır. Çünkü zindanlar sömürü düzeninin ayrılmaz bir parçasıdır.

Ülkemizin tüm cezaevlerinde olduğu gibi Edirne Kapalı Cezaevinde de hakim sınıfların yurt çapın da uyguladıkları sömürü, baskı ve zulüm uygulanmaktadır.

Cezaevine girişte mahkumların diğer koğuşlara sağlıklı(!) temiz(!) gönderilmesi için rejim denen yere, 10 veya 20 kişilik yerlere 40-50 kişi doldurulmaktadır. Ve buralar kapalı diye adlandırılan zindanların içine lağım sularının sızdığı ve her türlü haşaratın yaşama şartını bulduğu yerlerdir. Bu yerlerde gelenler idarenin keyfine göre 4-5 ay tutulmaktadır. Rejimin ve hücrelerin kuruluş amacına uygun olmayan bu uygulama dayanılmaz bir işkenceye döndürülmektedir.

Koğuşlarımız susuz ve havasız olduğu halde, banyo ve tuvaletleri pislik içerisinde. Mahkumlar ölüme terk edilmişlerdir. Bakımsızlıktan dolayı hastalanan arkadaşlarımızın hiç birisine tıbbi müdahale yapılmamaktadır. Doktor(!) en ağır hasta olan arkadaşlarımızı tedavi etmeden kovmaktadır; son 5 ay içerisinde ilgisizlikten 3 kişi ölmüştür. Sağlığa aykırı, beslenme değeri olmayan yemekleri yemediğimiz halde bizden parası alınmaktadır. 10 liralık çay 50 liraya satılmakta. Mahkumlar adına gönderilen paralar idarece döner sermaye adı altında çalıştırılmaktadır. Cezaevindeki zaaf ve hastalıklardan yararlanan idare, bu zaafları kendi çıkarı için istismar ederek kötüye kullanmaktadır. Halkımızın bilinçlenmesine, düşmanını tanımasında yardımcı olan devrimci yayın organlarını engellemesi, idarenin kimlere hizmet ettiğini sergilemektedir.

Haftada çok kısa süreli görüşler tanınarak avukat odalarına gardiyanlar dikilerek haberleşme hürriyeti gasbedilmektedir. Haksızlıkların karşısına çıkan yiğit ve dürüst mahkumlar hücre cezalarına çarptırılmakta, hunharca işkence görmektedirler. Daha çocuk yaşta olan sübyan mahkumlara küfür ve dayak altında en ağır işler yaptırılmaktadır.

Biz Edirne Kapalı Cezaevi hükümlü ve tutukluları olarak mücadelemiz bir avuç mutlu azınlığın iktidarına karşıdır.

AZMİMİZİ ZİNDANLAR YIKAMAYACAKTIR !
ZİNDANLAR BOŞALSIN,
GENEL AF !
KAHROLSUN FAŞİZM !

Edirne Cezaevinden 270 mahkum:

"GENEL AF İSTİYORUZ"

Arkadaşlar, hepimizin bildiği gibi yıllardan beri bir İnfaz Yasası söz konusuydu ve günlerce kamuoyunu, biz mahkumları ve ailelerimizi oyaladı. Her şeyden önce bu yasa 60 bini aşkın mahkum ve tutuklunun, yüzbinlerce mahkum ailesinin temel talebi olan bir Genel Af değildir. CHP hükümeti, her alanda olduğu gibi, bu alanda da sömürü ve zulüm düzenini devam ettirmeye kararlı olduğunu bizzat Adalet Bakanının ağzından defalarca belirtti. İşsizlik ve yoksulluktan hapis yatan onbinlerce mahkumun çıkarlarını değil, düzeni savundu. Diğer yandan bu yasa, yarı yarıya meşruten tahliye uygulamasını savcı, müdür gibi egemen sınıfların devletinin adamlarının insafına bıraktı. İnfaz Yasasıyla birlikte ek yasaların Cumhuriyet Savcılıklarına gönderildiği basında yayınlandığı halde uygulanmamaktadır. Örneğin, görüş serbestliği, gardiyansız avukat görüşmesi ve telefon görüşmesi gibi. Çağdışı yaşamımızdan çıkıp, insanca yaşamak istiyoruz.

Genel Af istiyoruz.

270 İMZA

* ADANA cezaevinde yeni infaz yasasındaki haksızlıkları protesto etmek amacıyla iki günlük açlık grevi yapıldı. 560 mahkumun katıldığı açlık grevini kırmak isteyen cezaevi yöneticilerinin mahkum ve tutuklulara işkence dahil çeşitli baskılar yaptığı öğrenildi.

* ELAZIĞ VE İZMİR Buca cezaevlerinde bulunan 13 yabancı uyruklu mahkum TCK'nundaki cezaların çağ dışı olduğu gerekçesiyle ölüm orucuna başladılar. Ülkelerine iade edilmek isteyen mahkumlar yeni infaz yasasının yabancı uyruklu mahkumlara hiç bir hak getirmediğini söylediler.

* EDİRNE cezaevinde yatmakta olan Belçikalı bir tutuklu İpsala'da çıkması gerektiği mahkemeye çıkarılmadığı için 27 Haziran tarihinde açlık grevine başlamıştır. Daha önce kefaletle tahliye edilen Belçikalı tutuklu, kefaleti Konsolos tarafından yatırılmasına rağmen bu ödeme geçersiz sayılmış ve tahliye gerçekleşmemiştir. Mahkeme Belçika vatandaşı olan tutuklunun İpsala'dan bir avukat tutmasını ısrarla talep etmektedir. Mahkemenin tutulması için ısrar ettiği avukat, tutukludan 20 bin lira vekalet ücreti istemiştir.

Belçika uyruklu Jean Remee bir kez mahkemeye çıkacak olan avukatın 20 bin lira istemesi ve mahkemenin bu isteğinde ısrar etmesi üzerine açlık grevine başlamıştır.

Zindanlarda mücadele sürüyor

Tunceli Cezaevinden:

"Bütün tutuklu ve hükümlüler serbest bırakılmalıdır"

Yürürlüğe giren Yeni İnfaz Yasası, hükümetin, bakanlığın ve bakanlık yetkililerinin daha önceki vaatleriyle çeliştiği gibi, hükümlülerin durumunda köklü bir değişiklik getirmemekte, onbinlerce hükümlüyü demir parmaklıklar arkasında bırakmaktadır. Yasanın bizzat kendisi ve uygulaması haksızlık ve eşitsizliklerle doludur. Demir parmaklıklar arkasında onbinlerce insanın ve onların yakınlarının duygu ve düşüncelerini sömüren CHP reformistlerinin büyük bir aldatmacasıdır. Yeni İnfaz Yasası, mahkumun yaşamını pamuk ipliğine bağlamaktadır.

Bizler Tunceli cezaevinde bulunan tutuklu ve hükümlüler olarak Niğde Kapalı Cezaevinde bulunan tutuklu ve hükümlü arkadaşların, haksızlıkların giderilmesi doğrultusundaki mücadelelerini bütün gücümüzle destekliyoruz. Mücadele hepimizin mücadelesidir. Hükümlü ve tutukluların sorunlarına çözüm getirecek haklı talepler gerçekleşene dek Türkiye genelinde sürdürülen mücadeleye destek olacağız.

Haklı talepler uğruna mücadele etmenin yanında sorunlara gerçek çözüm getirilmesinin tek geçerli yolu bir genel af yasasının çıkarılmasıdır.

Tüm yurtseverleri, demokratları, devrimcileri, emekçi halkımızı, yurtsever devrimci basını bu mücadeleye çağırıyoruz.

ZİNDANLAR BOŞALSIN,
GENEL AF !

Özgürlüklere yönelen saldırılardan gençliğe düşen pay: Yüksek okullar için faşist disiplin yönetmeliği

Milli Eğitim Bakanlı-ğı'nın yüksekokullar için hazırladığı yönetmelik geçen hafta başında yürürlüğe girdi.

Yeni yönetmelik istendiği gibi yorumlanabilecek yapısının yanında öğrenciler için çok ağır cezalar da getirmektedir. Yönetmeliğe göre siyasi, sosyal vb. konularda düşüncesini söyleyenler, böyle düşüncelerin söylendiği yerlerde bulunanlar, afiş asanlar, bildiri dağıtanlar; kayıt silinme uzaklaştırma, sürülme ve burs kesilmesi gibi cezalara çarptırılacaklardır.

Yönetmeliği savunan hükümet üyeleri, yeni yönetmelikle sözde gençliğin can güvenliğinin, öğrenim özgürlüğünün ve okullarda 'huzurun' sağlanacağını iddia etmişlerdir. Faşist baskıların, gerici tedbirlerin "huzuru", can güvenliğini sağladığı nerede görülmüştür. Yeni yönetmelik yalnızca ülkesinin, halkının ve kendi sorunlarının çözümü için mücadele etmek isteyen halkın evlatlarını cezalandırmayı kolaylaştıracaktır.

Yüksek Okullar Disiplin Yönetmeliği, gençliğin yaratıcı ve aktif eyleminden korkunun bir ifadesidir. Disiplin Yönetmeliği, CHP'nin bütün özgürlük masallarının bir kez daha iflas ettiğini göstermektedir. Gençliğe düşünce ve ifade özgürlüğü tanımayanlar bütün halka özgürlük ve demokrasiyi hangi yüzle vaat edebilirler.

CHP, diğer gerici partiler ve siyasi hareketler gibi gençliğin ülke gerçeklerine göz kapamasını, halkı için mücadele etmemesini düşlemektedir. Onun istediği sinik ve kişiliksiz bir gençliktir. Halkına yararlı ülkesine yararlı genç bir nesil böyle faşist nitelikli disiplin yönetmeliklerinin zincirleri arasında yetişmez.

CHP hükümeti gençliğimizin böyle baskılara boyun eğeceğini sanıyorsa, aldanıyordur. Türkiye gençliği böyle yönetmelikleri çok görmüş, böyle baskılarla çok karşılaştı, ama hiç bir gerici tedbir onun halkı ve kendi özgürlükleri için mücadelesini engelleyemedi. Bu yönetmelik de yırtılıp bir köşeye atılacaktır.

NOT: Bu konudaki diğer haber ve yorumlarımız GENÇLİK ekindedir.

"Bölücülük" edebiyatının getirdiği sonuç: Kürt ulusu üzerinde zulüm

Basında günlerce süren "Kawa"lı, "Savak"lı bölücülük hikayeleri ve ardından Milli Güvenlik Kurulu toplantısı ile beraber Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da Kürt ulusu üzerindeki baskılar da şiddetini artırmıştır.

Diyarbakır, Siirt, Urfa Bingöl, Mardin ve Elazığ'ın köy, kasaba ve kazaları son bir ay içinde bir çok kez basılmış, yüzlerce kişi gözaltına alınmış, onlarca kişi tutuklanmış, iki Kürt köylüsü de baskılar sırasında jandarma komandoları tarafından öldürülmüştür.

Arama ve baskınlar yıllardır sürdürülenlerden farklı olarak sistemli ve sık bir hale getirilmiştir. Birçok köy ve kasaba bir hafta içinde birkaç kez basılmaktadır.

Kürt ulusu üzerinde baskıyı yürütmekle görevli jandarma komandoları bu sistemli terör kampanyası için özel olarak yeni araç, silah ve helikopterlerle desteklenmektedirler.

Ceylanpınar Devlet Üretme Çiftliği'ndeki tarım işçilerinin grevi bahane edilerek bu yöreye de çok sayıda tanklı, toplu, helikopterli jandarma komandosu sevk edilmiş ve Kürt köylüleri silah zoruyla çalışmaya zorlanmıştır. Yine aynı bahaneyle Ceylanpınar'daki çevre köyler ve kasabalar sık sık basılmakta, silah aranması amacıyla Kürt köylülerine baskı uygulanmaktadır.

Öte yandan Doğu ve Güneydoğu Anadolu'nun birçok ilçe ve kasabasında yıllardır sürdürülen fiili sıkıyönetim devam etmektedir. Hâlâ birçok ilçe ve kasabada jandarma gece sokağa çıkma yasağı uygulamaktadır.

Faşist çetelerin kanlı katliamları sürüyor: Son iki hafta içinde onlarca öğrenci, öğretmen, işçi ve devrimci öldürüldü

MİT, Kontr-Gerilla ve MHP'nin yönetiminde son haftalarda yine onlarca yurtsever ve devrimci hayatını kaybetti. Şehremini'de kahveye açılan ateş sonucu üç kişi öldü, Antalya'da bir işçi Ülkü Ocaklılardan aldığı siganın patlaması sonucunda hayatını kaybetti, otobüs durağında araç bekleyen öğretmen otomatik silahlarla taranarak katledildi.

Faşist çetelerin elindeki bombalar, makineliler silah saçarken hükümet demokratik kitle örgütlerini kapatmakla, sıkıyönetim getirmek için kamuoyu oluşturmakla uğraşıyor. Kör gözün gördüğünü Ecevit iktidarı görmek istemiyor. Halka sıkılan kurşunların hangi ellerin kumandasında olduğunu ortaya çıkarmamak için sanki özel çaba sarfediyor. Ecevit geneli bir anarşi lafazanlığı ardına gizlenerek gerçek katillerin gizlenmesine hizmet etmektedir. Hemen her konuda olduğu gibi katliamların arkasından da bir sağa bir sola vurmaya özel bir dikkat gösteriyor.

Elindeki iktidar olanağına rağmen faşist milislerin, Kontr-Gerilla'nın işlediği tek bir cinayet dahi Ecevit iktidarınca gün ışığına çıkarılamamıştır. Paket bombaların, güpe gündüz Beyazıt Meydanında gerçekleştirilen kitle katliamlarının failleri ellerini kollarını sallayarak ortada dolaşıyor. Bırakalım faillerin yakalanmasını, Ecevit ve hükümeti bu katliamları gerçekleştiren mihrakları teşhir etmekten bile çekinmektedir. Tersine, o, aşırı uçlar, bölücülük ve anarşi yaveleriyle bütün bunları gizlemektedir.

Bütün bunlardan da öte, CHP iktidarı, halkın demokratik ve ekonomik hak ve özgürlüklerine yönelttiği saldırıyla, faşist milislerin halkın can güvenliğini ortadan kaldıran katliamlarıyla aynı noktada birleşmiştir. İki saldırganlık da son tahlilde halka yönelmekte onun en doğal haklarını tehdit etmektedir.

CHP dernek kapatmada MC'yi de geçti

Büyük patronların ve toprak ağalarının dediği oldu. Bir aydır akbabalar gibi üzerine üşüştükleri POL-DER'in kapısına da mühür vuruldu. 12 Mart döneminde dahi yaşayabilmiş, MC'nin saldırılarını göğüslemiş olan POL-DER'in kapatılmasının "şerefi" de 12 Mart'ın sıkıyönetimcisi Özaydınlı ile Ecevit'e nasip oldu.

POL-DER'in suçu, içinde MHP'nin, Kontr-Gerilla'nın emrine girmeyi reddeden, halka işkence yapmayı reddeden polisleri barındırması. Suç bu kadar büyük olunca suçu işleyenin kafası kesilmesin de ne yapılsın.

Ecevit hükümeti dernek kapatmada MC'nin hızına çoktan yetişti. POL-DER, Ecevit döneminde kapatılan örgütlerden ne ilkidir, ne de bu gidişle sonuncusu olacağa benziyor. Daha birkaç gün önce Malatya TÖB-DER Şubesine, YDGF'nin birçok üye derneğine kilit asıldı. Faşistler saldırıyor, kitle katliamına girişiyor, hükümet acısını demokratik derneklerden çıkarıyor. Faşistler Malatya'da ikinci bir tahrip eylemine girişiyor, Özaydınlı TÖB-DER'e mührü vuruyor.

Bu arada hükümet göz boyayıcı politikasını da elden bırakmıyor. Sağ yumruğu ile on kez sola vururken, sol eliyle de bir kez sağa fiske atıyor. Böylece de eşitlik (!) sağlanmış oluyor. Hükümet işbaşına geldiğinden bugüne kadar anarşiyi önleme bahanesiyle diğer demokratik haklar yanında, halkın örgütlenme özgürlüğünü, kısıtlama yoluna gitmektedir. Özaydınlı valilerin başarısını kapattığı dernek sayısı ile ölçüyor.

Ecevit örgütlenme özgürlüğü konusunda da halka verdiği sözleri de unutmuştur. Kamu kesiminde çalışanlara sendikal hakkı tanıyacağını söyleyen Ecevit bugün onlara derneği bile çok görüyor. Muhalefetteyken valilerin dernek kapatma yetkisine şiddetle karşı çıkan CHP, bugün gerekçesiz olarak dernek kapatma eylemini sürdürüyor.

Ecevit ve hükümeti, halka saldırmada MC'nin izindedir.

Baskı tedbirlerini yeterli görmeyen hakim sınıflar sıkıyönetim çığlıkları atıyor

Ecevit'in uzun süren dış gezilerinden sonra herkesin gözü yine iç olaylara döndü. Anarşi ve bölücülük masalları, işçi ücretleri ve hükümet sorunu yine günün konusu olmakta devam ediyor.

Bu arada hükümetin de körüklediği sıkıyönetim çığlıkları ortalığa yayılıyor. Bu kez Ali Elverdi'den başlayıp Abdi İpekçi'ye kadar uzanan geniş bir cephe sıkıyönetim için kamuoyu oluşturmaya başlamış bulunuyorlar. Ali Elverdi gibileri sıkıyönetimin yeterli olmayacağını "savaş hali" ilan edilmesini savunurken, Abdi İpekçi gibi "sivil sıkıyönetim" gibi daha "nazik" düşünceleri öne sürenler de var. Elbette sıkıyönetim şarkısını söyleyen koroda Mecliste Demireller, Türkeşler, başında Hüsamettin Çelebiler, Oktay Ekşiler, Tercüman'ın ful kadrosu, komprador burjuvazinin bütün ekonomik örgütlerinin şefleri yer alıyor.

Hakim sınıfların bütün bu sözcülerinin "anarşi ve bölücülük" masalı etrafında yürüttükleri kampanya elbetteki her zamanki gerici amaçları hedefliyor. Hakim sınıflar ülkeyi kendileri için dikensiz bir gül bahçesine döndürmeyi düşlüyorlar. Devrimci hareketi susturmak, işçi ücretlerini dondurarak buhranı atlatmak, Kürt ulusunu sindirmek başlıca amaçlarını oluşturuyor.

Hükümet sıkıyönetim propagandasına eski sıkıyönetimci 'paşası' ile katılmaktadır. İçişleri Bakanı Özaydınlı geçen hafta içinde bir gazeteye verdiği demeçte meclisten 'sivil sıkıyönetim yetkileri' isteyeceğini söylemiştir. Anlaşılan CHP hükümeti de faşistlerle beraber sıkıyönetim düşüncesini kamuoyuna alıştırmaya çalışıyor. Hakim sınıflar 'CHP-AP' gibi seçeneklerden hâlâ vazgeçmemekle beraber bir yandan da CHP hükümetine yaptırabileceklerini yaptırmaya çalışıyor. Onlar açısından gelinen son nokta CHP hükümetli bir sıkıyönetimdir. Halka karşı olmayı seçmiş bu hükümet işe şimdilik bu işlevi yerine getirmeye hazırlanmaktadır.

Ama Türkiye'de artık bazı işler omuzu kalabalık generallerin, iktidar başlarının, eski sıkıyönetim paşalarının budağı arasından çıkan sözlerle bitmiyor. Türkiye halkı yeni bir sıkıyönetim denemesine izin vermeyecektir. Böyle tedbirlere başvurmaya kalkışanlar hak ettikleri cevabı Türkiye işçi sınıfından ve emekçi halkından alacaklardır.

Halkla birleşmeyenler halk düşmanlarıyla kolkola: 12 Mart'ın işkencecileri önemli görevlere getiriliyor. Bir işkenceci emniyet şube müdürü, bir kışkırtıcı ajan da emniyet genel müdür yardımcısı oldu

12 Mart döneminde özellikle Ankara'da işkence uygulamalarını bizzat sürdüren Komiser Ümit Erdal İçişleri Bakanının son yaptığı atamalarla Emniyet Genel Müdürlüğünde Şube Müdürlüğüne getirilmiştir. İşkenceler sırasında kendi ifadesiyle Kontr-Gerilla mensubu" olduğunu söyleyen Ümit Erdal, çeşitli mahkemelerde 12 Mart tutukluları tarafından tanınmış ve işkence yaptığı gerekçesiyle cezalandırılması istenmişti.

İşkenceci Ümit Erdal MC döneminde dahi ön planda görülmemiş ve önemli görevlere getirilmemişti. 12 Mart'ın bu eli kanlı işkencecisine yeni payeler vermek "şerefi" de böylelikle Ecevit hükümetine ait oluyor.

Ümit Erdal örneği Ecevit'in 12 Martçılar, işkencecilerden, provokatörlerden kendi iktidarında da yararlandığının tek örneği değildir. Yine geçen hafta başında 25 yıllık bir ajan provokatör, Emniyet Genel Müdür Yardımcılığına getirilmiştir. 6-7 Eylül olaylarının kışkırtıcı ajanı olduğu bilinen Oktay Ergin'e de böyle bir yüksek görev Ecevit döneminde nasip oluyor.

Bugünlerde basına yansıyan bu atamaların dışında 12 Mart'ın bütün işkencecilerinin, ajan provokatörlerinin hâlâ işbaşında olduğu herkes tarafından bilinmektedir. Şükrü Balcı'lar, Fehmi Altınbilek'ler, Uğur Gür'ler, Muhsin Bodur'lar, Baki Tuğ'lar hepsi sessiz sedasız "işlerine" devam etmektedirler. Zaten Kontr-Gerilla hâlâ bu nedenle bu kadar pervasızca eylemini sürdürebiliyor, rahatlıkla işkencelere, kitle katliamlarına devam ediyor.

CHP ve Ecevit, bu tür uygulamalarıyla kötü bir oy avcısı olduğunu her geçen gün daha da açık bir şekilde ispatlamaktadır. 1973'den bu yana 12 Martçıların, Kontr-Gerillacıların, işkencecilerin cezalandırılması talebiyle halkın önüne gelen Ecevit her defasında onlarla, bu eli kanlı katillerle birleşmekten geri durmuyor.

Türkiye'nin bugün geldiği yerde, sınıf mücadelesinin bu kadar keskinleştiği yerde her geçen gün ortayolda durulamayacağı daha açıkça ortaya çıkmaktadır. Halkla birleşmeyi göze alamayan CHP yöneticileri ister istemez halk düşmanlarıyla kol kola giriyorlar.

Bloksuz

Baş.ta.sa.2'de

rın ise Amerikalılardan yana olan veya bugün Amerikalılardan yarın ise sosyal-emperyalistlerden yana olanlar savunma altına alınmalı ve iki süper devlete karşı mücadelenin yürütücüleri veya önderleri olarak ilan edilmelidir.

Carter gibi Amerikan emperyalizminin elebaşılarının, Sovyet sosyal-emperyalistlerin ve emperyalist devletlerin, "Bloksuz Dünya Teorisi"ni vazedenlerin desteklerini çoşkunluk ve ilgiyle ifade etmeleri rastlantı değildir.

Kendilerini Afrika'nın en büyük dostları olarak gösteren diğerleri Amerikan emperyalizminin desteğiyle açıkça ortaya çıkmışlardır. Onlar, Mobutu'yu savunma altına alan yardımcı askeri muhafızların Şaba bölgesine müdahalesini ve gönderilmesini desteklemekte acele etmişlerdir. Fakat şu soru sorulmaktadır. Acaba Zaire, Belçika emperyalizminin desteklediği ve Amerikan, Fransız ve diğer emperyalistlerin tanıttıkları gibi bir devlet midir? Orada milli, milliyet meseleleri ve bu gibi diğer meseleler var mı? Bu meseleler ne durumdadır, istenilen çözüme ulaşmış mı?

"Üç Dünya Teorisi"ne göre bu meseleleri, düşünen Zaire halkı değil, fakat yabancı askeri birlikler ve Afrikalı sipahiler çözmelidirler. "Bloksuz Dünya", "Üç Dünya" gibi özgün dünya teorileri ve diğer burjuva ve revizyonist teorilerin bir amacı vardır. Bu teorilerin, gerçek devrimci ve anti-emperyalist mücadele yolunu bulmaları için halklara yardım etmeyi değil, fakat onları emperyalist hakimiyet için tehlikeli ve yanlış bir yola sokmayı amaçlamaktadırlar. Bu teoriler, bugünkü statükoyu, halkların bloksuz ve özgür olduklarına ilişkin olarak yanıltarak eski ve yeni-sömürgecilerin aradıkları bulanık, yanıltıcı durumu sürekli kılmak istemektedirler. Ne var ki, Afrika halkları şanlı ve devrimci güçlerin kime hizmet ettiklerini her geçen gün pratikte gördüklerinden, "Üç Dünya Teorisi"ne ve "Bloksuz Dünya Teorisi"ne inanamazlar. Onlar yabancıların işine yarayan gerici fikirlere inanamazlar.

Afrika'nın çeşitli devletlerinin başında kendi halklarının eğitimini üstlenen ve kendi ülkesini ilerleme yoluna sokmaya samimi bir şekilde çalışan insanlar vardır. Fakat bunların üzerine, ülke içinden ve dışından özellikle Amerikan emperyalizmine tabi olma görüşleri ve ideolojisini zorla kabul ettirmeye, sömürgeci ve yeni-sömürgecilerin tezgahladıkları çok sayıda tuzaklara sokmaya çalışan "Bloksuz Dünya Teorisi"nin ve "Üç Dünya Teorisi"nin sadık destekleyicileri tarafından çeşitli baskılar uygulanmaktadır.

Öte yandan Afrika halkları ve ülkelerinin emperyalizmin; yeni-sömürgeciliğin içişlerine bir müdahalesine karşı birliğini isteyen ve onun güçlendirilmesine çalışan gerçek önderleri vardır. Onlar dünyadaki bütün özgürlüğe aşık ve ileri ci güçlerin desteğini almaktadırlar. Ne var ki, bu önderlere karşı, bunları radikal ve ihtilalciler olarak nitelendiren, gerek emperyalistler ve gerekse "Bloksuz Dünya" ve "Üç Dünya Teorisi"ni vazedenler de mücadele etmektedirler. Fakat artık Afrika halklarının yabancı sömürücülere ve onların çeşitli uydularına karşı uzun bir mücadele tecrübesi vardır ve gerçekten onları savunanlar var. Onlara ihanet edenlerle bunlar arasında, o, ayrım yapmayı bilmektedir. Bugünkü devlet adamlarının nasıl faaliyet göstermesi gerektiğini söyleyemiyoruz. Fakat onların iyi amaçları savunulmalıdır. Her halk kendi önderlerinin gerek iyi gerekse kötü amaçlarını farketmeyebilir. Onlar kötü amaçlara karşı mücadele ettiği gibi, iyi amaçları da savunmuştur.

Afrika kıtasında bugün, meydana gelen olaylar şunu göstermektedir: Gerek Amerikan emperyalistleri, gerekse de Sovyet sosyal-emperyalistleri ve diğer emperyalistler, bütün eski ve yeni emperyalistlere karşı kararlı mücadele yapılmazsa, emperyalizme ve yeni-sömürgeciliğe hizmet eden ülkedeki gerici kliklere karşı tutarlı mücadele yapılmazsa, çeşitli oportünist "Bloksuz Devletler Teorisi" ve "Üç Dünya Teorisi" teşhir edilmezse, gerçek bağımsızlık ve egemenlik, doğru ekonomik ve sosyal gelişme ve demokrasi ve ilerleme doğrultusunda ilerlenemez.

Afrika halkları ve emperyalizmin, yeni-sömürgeciliğin hakim oldukları diğer bölgelerin halkları için durumların gerektirdiği doğru yol, emperyalistlerin tehlikeli komplоları ve entrikalarına, yabancı devletlerin yaptıkları demagojiye ve aldatıcı ideolojilere karşı örgütlü ve silahlı direniştir. Afrika halklarının kaderi kendi ellerindedir. Bütün dünya ilerici kamuoyu onlardan yanadır.

Arnavutluk halkı kardeş Afrika halklarıyla omuz omuzadır ve onların yardımına her zaman kararlı bir şekilde gitmiştir ve gidecektir.

30 Haziran 1978
TİRANA

IMF Heyeti

Baş.ta.sa.1'de

ya devam ediyor. Paranın değeri iki kez düşürüldü. Bütün devlet mallarına ağır zamlar yapıldı. Tarım ürünleri taban fiyatları çok düşük tutuldu. Şimdi ise işçi ücretleri dondurulmak isteniyor.

IMF heyeti dayattığı tedbirlerin tam bir kölelik ruhuyla uygulanıp uygulanmadığını denetlemeye geliyor. Zaten ocak ayında, IMF'nin kredi verdiği ülkeleri üç-beş ayda bir denetlediği belirtilmişti. Ecevit hükümeti, bu yeni Duyun-u Umumiye 'nin emperyalist tekeller adına halkımız üzerindeki boyunduruğunu uyguladı ve bunu sürdürüyor.

IMF heyeti şimdi açıkça ücretlerin dondurulmasını istiyor. Hem de yarım milyon işçinin toplusözleşmesi ele alındığı sırada. Kömür, bez, gaz gibi devlet mallarına yeni ağır zamlar istiyor. Özellikle benzine ve petrolden yapılan bütün mallara yeni zamlar istiyor. Bütün bu zamlar, petrol tekellerinin ve diğer emperyalist tekellerin kârlarını artıracaktır.

CHP hükümeti ise emperyalistlere el açmanın kaçınılmaz sonucuna varmıştır: Kömür, petrol gibi doğal kaynaklar hakkında dahi emperyalistlerin talimatlarına boyun eğmek! Emperyalist tekeller ve egemen sınıflar hesabına, başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halka düşman kesilmek!

Halk kitleleri, emperyalist tekellerin örgütü IMF ile imzalanacak yeni kölelik tedbirlerini kabul etmeyecektir. Ocak ayından bu yana geçen yedi ay içinde CHP yöneticilerinin de takkesi düştü, keli gözüktü!

Sınıf

Baş.ta.sa.4'de

ve yardımcısıdır.

Birçok yerde ise, fasist, sosyal-faşist ve reformist sendika ağaları işçileri işten attırmak için doğrudan doğruya listeler hazırladılar. MESS—Maden-İş ihanet anlaşmasından sonra, Demirdöküm fabrikasında sosyal-faşist sendikacılar patrona verdikleri listeyle bu anlaşmayı kabul etmeyen işçileri attırdılar. Kayseri Belediye Ekmek Fabrikasında CHP'li sendika ağası, 1 Mayıs'a katıldığı gerekçesiyle işyeri temsilcisini sendikadan attırdı. Pek çok yerde sendika ağaları, işten çıkarmaları patronlarla birlikte tezgahlamaktadırlar. Örneğin Maden-İş'in yetkili olduğu Ümraniye Northern fabrikasında bu tertipler yoğunlaşmıştır. Sosyal-faşist sendika ağaları, Kanadalı patron ve yerli ortaklarıyla anlaştılar. Tahminen 500 işçi atılmak üzere. Bir kısım işçi atıldı. Atılmalar, iki işçi Maden-İş listesinden, bir işçi patron listesinden olmak üzere sıraya kondu. Faşist sendika ağaları, işçileri kurşunlarken, sosyal-faşistler doğrudan doğruya patrona ihbar ederek onları aç ve işsiz kalmaya mahkum ediyorlar.

Sınıf sendikacılığı için mücadele, işsizliğe karşı mücadelenin vazgeçilmez temel parçasıdır. Faşist, sosyal-faşist ve reformist sendika ağaları gerçekte bu sömürü ve zulüm düzeninin savunucuları olarak egemen sınıfların safında yer alıyorlar. İşten çıkartmaları doğrudan destekliyor, işçi sınıfının mücadelesini engelliyorlar. İşten atılmalara karşı tutarlı mücadele verebilmek için, her türden sendika ağalığı yıkılmalıdır. Bunu başaracak güç işçi yığınlarının proleter devrimcilerin önderliğinde, proletarya partisinin önderliğindeki örgütlü mücadelesidir.

saldırıları

Baş.ta.sa.1'de

formizmi zaten bunun için kullanmaktadırlar.

CHP hükümeti egemen sınıfların beklediği görevleri yerine getirdikten ve bugünkü koşullarda siyasi bakımdan zamanını doldurduktan sonra, egemen sınıflar açısından bir "ihtiyaç" olmaktan zaten çıkacaktır. Egemen sınıflar yeni bir "zorbalık politikası"na doğru yöneldikten sonra, zamanını doldurmuş CHP reformizmini de bir köşeye bırakacaklardır.

Bugün yeni "siyasi seçenekler" için ön-propagandanın giderek hızlanması da gözlerden kaçmamaktadır zaten. Egemen sınıflar bir yandan "solun ezilmesi" için CHP hükümetinin önüne yeni direktifler uzatırken, bir yandan da siyasi buhrana yeni bir çözüm olarak ve halk kitlelerinin anti-faşist mücadelesinin daha iyi bir şekilde bastırılmasının bir aracı olarak "Milli Koalisyon" alternatifi üzerinde durmakta, bunun ön-propagandasını yapmaktadırlar. Birtakım faşist köşe yazarlarının gazete sayfalarından yükselttikleri çığlıklar ve AP içerisinden duyulmaya başlanan sesler, aynı zamanda, bu politikanın bir ön hazırlığıdır.

Fakat reformist CHP yöneticileri egemen sınıflara, "solu ezme"nin ve yükselen halk hareketinin önünü kesmenin tek alternatifinin kendilerinin olduğunu göstermeye çalışmakta ve bütün politikalarını ve kararlarını bu temel üzerinde yükseltmektedirler. Egemen sınıfların bütün direktiflerine 'evet' demekte, bu direktifleri eksiksiz uygulamaya çalışmaktadırlar.

Kısacası, egemen sınıflar, bugün, işçi sınıfının ve emekçi halkın kabaran devrimci mücadelesini bastırmak, mevcut buhranın bütün ekonomik ve siyasi sonuçlarını halk kitlelerinin üzerine daha büyük bir oranda yükleyebilmek için yeni ve daha baskıcı bir politikaya yönelmekte ve bunu hayata geçirmeye çalışmaktadırlar.

Revizyonist, reformist ve oportünist akımlar da halk kitlelerinin mücadelesinin ezilmesi için, canla başla çalışmaktadırlar.

X X X

Egemen sınıfların yoğunlaşan ekonomik ve siyasi saldırıları karşısında işçi sınıfı ve bütün emekçi halk kararlılılıkla direnmekte, daha iyi yaşama koşulları ve daha fazla siyasi özgürlük için mücadeleye atılmaktadır. İşçi sınıfı ve emekçi halk uzun yıllar boyunca kan dökerek ve can vererek kazandığı hiç bir siyasi ve demokratik mevzinin egemen sınıflarca yok edilmesine izin vermemeye kararlıdır. Tersine yeni mevziler kazanmak için mücadeleye atılmakta ve yeni hakları söke söke almaya kararlı olduğunu göstermektedir.

Bugün proleter devrimcilerin görevi, halk kitlelerinin mevcut ekonomik, demokratik ve siyasi haklarını korumak için verdikleri mücadelenin önüne geçerek, bu mücadeleye önderlik etmek ve onu daha ileri hedeflere yöneltmektir.

Bunun için proleter devrimciler halk kitlelerinin somut taleplerine dayanmalı ve kitlelerin somut taleplerinden kalkarak anti-faşist mücadeleye önderlik etmelidirler.

Bu mücadele içerisinde emekçileri kitle örgütleri içerisinde örgütlemek ve faşist diktatörlüğe karşı mücadelede bütün halk güçlerini birleştirmek özel bir öneme sahiptir.

Ancak bu taktirde egemen sınıfların ekonomik ve siyasi saldırılarını püskürtebilir, proleter devrimci hareketin kitleler arasındaki bağlarını güçlendirebilir, faşist demagojinin, revizyonizmin ve reformizmin etkisini kırabilir ve devrimci mücadeleyi ilerletebiliriz.

Bugün işçi sınıfı ve emekçi halk, egemen sınıfların ve reformist CHP hükümetinin yoğunlaştırdığı saldırılara boyun eğmemeye ve bunları püskürtmeye kararlıdır.

Bir maden

Baş.ta.sa.1'de

İşletmesini suçlu bulmuş ve işçi başına 590 lira ödemeye sözde mahkum etmiş. Bu karar, katledilen 17 işçinin anısına bir saldırı ve işçi sınıfına açık küfürdür. Egemen sınıfların kendi kârlarından başka hiç bir şeye değer vermediklerini vurgulamaktadır.

Bu kararın verildiğinin ertesi günü Amasya'da grizu patlamasından 5 işçi daha can verdi. Kârdan başka şeyi görmeyen egemen sınıflar ve onların devleti, özellikle maden işçilerine karşı cinayet üzerine cinayet işliyorlar. Amasya'da 5 işçinin daha kanı, onbinlerce işçi cinayeti kurbanlarının kanına karıştı.

İşçi sınıfı bütün bu cinayetlerin hesabını bir bir soracaktır. Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının ellerindeki kanın hesabı, demokratik halk iktidarı altında mutlaka ve bütünüyle ödettirilecektir.

HALKIN KURTULUŞU
HAFTALIK SİYASİ GAZETE
SAHİBİ: TEOMAN GORAL * SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ: VELİ YILMAZ * YÖNETİM YERİ: PİYERLOTİ DİZDARİYE MEDRESESİ SOK. 8/A DAİRE 2/B ÇEMBERLİTAŞ -İSTANBUL * ABONE ŞARTLARI: YURTİÇİ: YILLIK 200 TL, 6 AYLIK 100 TL, YURTDIŞI: 2 KATI * BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET * GENEL DAĞITIM: YURT-DA, ŞEFTALİ SOKAK NO: 10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL * YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL

Ceylanpınar'da tarım işçilerinin direnişi

Ceylanpınar Devlet Üretme Çiftliğinde çalışan 3400 tarım işçisi bir bayram daha yaşadılar.

Geçtiğimiz hafta içerisinde, insanca yaşama koşulları için greve giden Ceylanpınar Devlet Üretme Çiftliği tarım işçileri direndiler ve bir kısım haklarını söke söke aldılar.

Tarım işçilerinin toplusözleşme görüşmeleri altı aydan bu yana bir çözüme bağlanmıyor, işçiler sürekli olarak oyalanıyordu. Bunun üzerine 3400 işçinin başlattığı pasif direniş greve dönüşmüştür.

Tarım işçilerinin haklı direnişi karşısında bütün gericiler ve faşist diktatörlüğün bütün kurumları tek bir cephe halinde işçilerin karşısına dikilmiştir.

Direniş boyunca faşist diktatörlüğün askeri güçleri çiftlik çevresini kordon altına alarak yiğit Ceylanpınar işçilerini göz dağı vermeye çalışmışlardır.

Bütün sendika ağaları işçilerin direnişini kırmak ve işçileri egemen sınıflara yeniden peşkeş çekmek için adeta yarışmışlardır.

CHP yöneticileri ve bakanları işçileri vaat ve tehdit yağmuruna tutmuşlardır.

Ama Ceylanpınar Devlet Üretme Çiftliğinin yiğit tarım işçilerinin direnişi bütün gerici barikatları yıkmış ve tarım işçileri bu direnişin sonunda bazı hakları elde etmişlerdir.

Bundan böyle Ceylanpınar Devlet Üretme Çiftliği tarım işçileri:

* Normal günlerde fazla mesai yaptıkları takdirde bunun karşılığını yüzde elli fazlasıyla alacaklardır.
* Aynı şekilde yapılan mesai tatil gününe rastlarsa bu miktar yüzde yüzelliye çıkacaktır.
* Direniş sırasında işleme son verilen Gümüşsuyu İşletmesinden 58 işçi işe geri alınacaktır.
* İşçilerin direniş günleri yıllık izinden sayılacaktır.

Grev nasıl doğdu ve gelişti?

Ceylanpınar Devlet Üretme Çiftliği (DÜÇ) 1 milyon 700 bin dönüm arazisi ile Türkiye'nin en büyük, dünyanın ise sayılı çiftliklerinden biridir. Çiftlik arazisinin 1 milyon dönümünde nadas yapılır. Her yıl yarısı ekilerek kuru tahıl tarımı yapılır. 200 bin dönümünde ise sulu tarım ve bağ bahçe işlerine ayrılır, 500 bin dönüm arazi ise mera olarak kullanılır. Hayvancılıkta bu merada 70 bin koyun, 5 bin sığır otlatılır.

Bu yıl da 500 bin dönüm araziye buğday ekilmiştir. Buğdayların hasat zamanı, biçim faaliyetinin 25.gününde 120 bin dönüm arazinin biçildiği 380 bin dönümünün biçilmediği (yaklaşık 78-80 bin ton buğday, 250 milyon lira) bir zamanda işçiler kendiliğinden gelmeci bir şekilde haklı olarak bir direniş başlattılar. Direniş çiftliğin Gümüşsuyu işletmelerinde başladı. İşte bundan sonra faşist diktatörlük bir telaş, bir korku içine düştü.

İşçiler eylemlerinde haklıydılar ve direnişlerinin nedenleri şunlardı:

1.Toplusözleşmeleri 8 aydır faşist diktatörlükçe savsaklanıyor, bir türlü (elbette bilerek) karara bağlanmıyordu.

2.Asgari ücret 110 lira olarak tespit edildiği halde, bu tarım kesiminde uygulanmıyordu.Örneğin traktör yahut kamyon kullanan sürücüye asgari ücret olarak 90 lira ödeniyordu. 12 yıllık bir çoban günde 12-14 saat çalıştığı halde aylık 1700 lira maaş alıyordu.

3.İşçiler 8 saatten fazla çalışmak istemiyorlardı. Eğer daha fazla çalıştırılırlarsa karşılığını istiyorlardı.

4.Devlet her hasat mevsiminde işçilerden fazla mesai istiyor, işçiler bunu yerine getirdiği halde parası ödenmiyordu.

5.İşçilerin çoğunluğu geçici işçi statüsünde çalıştırılarak birtakım sosyal haklarından mahrum bırakılıyorlardı. İşçiler kadrolu işçi olmak istiyorlardı.

Devlet Üretme Çiftliği Müdürü Ülkü Değerli, direniş başlayınca telaşe kapılıyor ve sendika başkanlarını bir araya getirerek, "işçilerin fedakarlık yaparak, işbaşı yapmalarını istiyor, kuruyan ekinlerin şimdiden dökülmeye başladığını yangın,dolu gibi tabii afetler vb. şeylerle milyonlarca liralık milli servetin heba " olacağını söylüyor, işçilerden şunları istiyordu: "biçer döver ve traktör sürücüleri 2 saat, kamyon şoförleri ise 2.5 saat fazla mesai yapsınlar "Devlet Üretme Çiftliği Müdürü, işçilerin istekleriyle ilgili tek kelime etmiyordu.

Bu teklifi DİSK'e bağlı TİS olumlu, Türk-İş'e bağlı TARIM-İŞ olumsuz, HAK-İŞ'e bağlı HAK TARIM-İŞ ise "alnımızda ne yazılıysa o gelir başa" anlayışıyla karşılıyordu. Böylece işçilerin birlik, beraberliği parçalanıyordu. İşçilerin birliğe, doğru bir önderliğe ihtiyaçları vardı.

Bu arada Ceylanpınar'a gelen Urfa Valisi Musa Eran ile İl Jandarma Komutanı Albay Yaşar Dever ve Çiftlik Müdürünün direnişi bastırma çabaları sonuç vermeyince durum Devlet Üretme Çiftlikleri Genel Müdürlüğüne bildiriyor, genel müdürlük ise işçilerin işten atılmasını istiyordu. Bunun üzerine direniş greve dönüştü.

İşçileri grevde direnince Urfa'dan takviye jandarma birlikleri, 20.zırhlı mekanizma tugayı birlikleri, Adıyaman ve Diyarbakır'dan asker,Urfa dan polis ve 70 civarında tank Ceylanpınar'ı kuşatıyordu.

Bütün gericiler Ceylanpınar işçilerinin karşısında

İşçiler bu haklı eyleminden korkan tüm gericiler, geçmişte olduğu gibi yine birtakım yalanlarla kitlelere yaygınlaştırarak bu direnişi karalamaya çalıştılar. halde, bu gerici tavır geri tepmiştir.

Geçmişte yapılan bir kara çalmayı Ceylanpınar Belediye Başkanı şöyle açıklıyordu: 1972 yılında yapılan bir grev uygulamasında, Filistin'den 300 gerillanın bu grev için Suriye'den Türkiye'ye geçirildiği , silahlı bazı kişilerin işçilerin arasına sokulduğu, ineklerin memelerinin kesildiği söylendi. Halbuki o günkü grevde güvenlik kuvvetlerinin nezaretinde, bağımsız Türk mahkemelerinin savcı ve hakimlerinin yaptığı hesap tespitinde ineklerin memelerini değil kesmek, toplu iğne bile batırılmadığı raporla tespit edilmiştir.

Bu haklı eylemle ilgili olarak gericiler şöyle yalan yaymaya çalışıyorlardı: "işçiler tarladaki buğdayı yaktılar", "işçiler biçerleri yandırdılar" "eylem Kürtçülükle ilgiliymiş" vb. Urfa'nın mahalli bir gazetesinin bir köşe yazarı, işçilerin taleplerini ve haklılığını gözardı ediyor "inşallah"lı, "lütfen"li yazısında buğdayları biçilmediği taktirde meydana gelecek zararı söylüyor, şöyle devam ediyordu: "Hükümet kıt kaynakları zorlarken, böyle bir israfı göze alamaz.Eğer bu ekinler biçilmez ve milyonlarca liralık zarar meydana gelirse işçiler bilmelidirler ki, bu hadise işçiye sempati beslemeyen çevrelerce rahatlıkla istismar edilecektir."

Yayılmak istenen bu yalanlar bir bir geri tepti. Dünyayı yaratan işçi sınıfı kendi yarattığını kendi elleriyle yıkmaz.Yıkıcılık faşist diktatörlüğe ve tüm gericilere mahsustur. Kötü mal sahibinindir.

Faşist-feodal diktatörlüğün uşağı Urfa Valisi Musa Eran kendisi gibi işçi düşmanı uşaklarla direnişin kırılabilmesi için elinden gelen tüm çabayı göstermiştir.

Devlet Üretme Çiftliğinin Müdürünün, diğer askeri komutanların, valinin tedbirleri(!) işçilerin direnişini kırmamıştır. İşçileri toplayıp "beni baba olarak olarak kabul ediyormusunuz?" diye soran vali olaylara baba müdahale (!) edeceğini söyleyerek, Ceylanpınar'a tankları tüfekleri doldurmuş, halka kan kusturmuştur.

Bu arada TİS ve TARIM İŞ Sendikaları Başkanlarıyla 6 işçi tutuklanmış, HAK TARIM-İŞ Sendikası Sekreteri gözaltına alınmıştır. Gümüşsuyu işletmesinde çalışan 59 işçi "izinsiz ve mazeretsiz olarak 3 gün üst üste işe gelmemek" bahanesiyle işten atılmıştır. Daha sonra işten atılanlar arasından 38 işçi direnişi devam ettirmek ve teşvik etmek gerekçesiyle tutuklanmıştır.

Daha sonra 3400 işçiden 1500 civarında işçi işbaşı yapmışsa da,işbaşı yapmayan işçiler grevin can damarını oluşturan bölüm işçileri olduğundan grevin kırılması gerçekleştirilememiştir.

Urfa Toprak Reformundan, Muş Devlet Üretme Çiftliğinden, Adıyaman'dan, Urfa Ziraî Aletler Fabrikasından toplanan araçlar, işçiler toplanarak çiftlikte çalıştırılmışsada grevin kırılması da etkili olamamışlardır.

Ceylanpınar Devlet Üretme Çiftliği işçileri, yalan ve demogojilerle tecrit, iftiralarla karalanmak, "Kürtçülük yapılıyor" sahte tespitleriyle yıldırılmak istenmişse de bütün bunlar boşa çıkarılmıştır.

Ceylanpınar'da milli zulme son!

Ceylanpınar direnişi ve milli zulüm

İşçilerin haklı eylemi bahane edilerek,40 bin nüfuslu Ceylanpınar'da estirilen terör,ulusal baskının bir parçasıdır. Milli zulümdür. Türk ordusu tankıyla, ağır makinalı tüfeğiyle, zırhlı tugayı, jandarma birliğiyle, helikopteriyle gelmiştir Ceylanpınar'a. Tüm Urfa'nın polisini yığmışlardır.

İşçilerin direnişini resimlemek isteyen gazetecilerin ellerinden makinaları alınmış ve tartaklanmışlardır.

Polisler ve askerler sokaklardan,kahvelerden erkekleri işçi misin?" diye toplayarak zorla çalışmaya götürmüşlerdir. Evlerden kadınlar zorla toplanıp inek sağmaya çiftliğe götürülmüşlerdir.

Belediye başkanı şöyle diyor:..."işçilerimiz hem sosyal hem de büyük bir ekonomik bunalım içindedirler. Ama bu durum askeri birliklerin ve tankların şehrimize girmesiyle 40 bin nüfuslu, doğunun saf insanlarının alın terlerinin burcu burcu koktuğu bu diyarın çocuklarını, gencini ihtiyarını tedirgin etmekle halledilmez..."

Ceylanpınar sokakları, istihbarat ajanları, tomsonlu komandolarla doldurulmuştur,polisle doldurulmuştur. Ceylanpınarın dışarıyla telefon ve her türlü ilişkisi kesilmiştir.

Bütün bunlar esas olarak işçilerin haklı eylemlerinin yanı sıra, "Kürtçülük" bahanesiyle yapılmıştır. Çok çok büyük yetkililer (!) işçilerin hak aramadığını Kürtçülük yaptığını iddia etmişlerdir.

Ey işçi direnişini yalanlar arkasında kan gölleriyle boğmak isteyen zalimler! Bu ülkede Kürtlerde, Araplar da vardır. Siz istesenizde, istemeseniz de zulmün her olduğu yerde devrim olacaktır. Ulusal Demokratik Halk Devrimiyle Türkiye'deki ezilen tüm millet ve milliyetler kendi kaderlerini kendileri özgürce tayin edeceklerdir.

EY İŞÇİ DİRENİŞİNİ YALANLAR ARASINDA KAN GÖLLERİYLE BOĞMAK İSTEYEN ZALİMLER! BU ÜLKEDE KÜRTLER DE, ARAPLAR DA VARDIR. SİZ İSTESENİZ DE, İSTEMESENİZ DE.
UDHD'YLE TÜRKİYE'DEKİ EZİLEN TÜM MİLLETLER VE MİLLİYETLER KENDİ KADERLERİNİ KENDİLERİ ÖZGÜRCE TAYİN EDECEKTİR.

CHP'li bakanların direniş karşısındaki tavrı; Vaat ve tehdit

CHP, faşist-feodal diktatörlüğün koltuk değnekliği görevini Ceylanpınar grevinde de ortaya koymuştur. Ceylanpınar halkı ve Devlet Üretme Çiftliği işçileri üzerinde 12 Martlarda, MC dönemlerinde dahi ender rastlanan uygulamada bulunulmuştur. Bu uygulamalar karşısında TİS Sekreteri Mustafa Akagündüz dahi, "haklı nedenlere dayanan işçi olaylarının, Ankara'ya,Hakkari olaylarının bir devamı şeklinde bildirilmesi,kamuoyunda yanlış görüşlerin doğmasına neden olmuştur. Önce, biz hükümete karşı değiliz. Çünkü TİS'in 4 yöneticisi aynı zamanda CHP Ceylanpınar teşkilatı yönetim kurulu üyesidir. diyerek şaşkınlığını bilmeden ortaya koyuvermiştir.

Daha sonraları,2 Temmuz 1978 tarihinde İçişleri, Tarım, Çalışma Bakanlarıyla, Urfa milletvekilleri alelacele Ceylanpınar'a gelmişlerdir .

CHP'li İçişleri Bakanı'nın yüzünde gülücük, dilinde vaat, elinde sopa...

İçişleri Bakanı İrfan Özaydınlı konuşma yaparken işçiler CHP'nin muteber valisi için "Vali İstifa" diye slogan atmışlardır. Bunun üzerine İçişleri Bakanı "arkadaşlar asker de sizinledir" diyerek açıkça işçileri tehdit etmiştir. Devamlı "asayiş, ekonomik dar boğazlar,dış politika" demogojilerine başvurmuştur,"durumun şimdi cennet gibi olduğunu, bunun ise Ecevit sayesinde mümkün olduğunu söyleyerek, işçilerin haklı taleplerini reformist hayal alemlerinde unutturmak istemiştir.

Diğer bakanlar da bol bol işçiden yana olduklarını söyleyerek refah vaat etmişlerdir. İşçiler Çalışma Bakanının konuşmasını "referandum" diye slogan atarak kesmişlerdir.

Sendikaların direniş ve grev karşısındaki tavırları

Ceylanpınar Devlet Üretme Çiftliğinde 3400 işçi çalışmaktadır. Bunlardan kısa adı T.İ.S olan DİSK'e bağlı Tarım İşçileri Sendikası'nda 1700 işçi üyedir. 1100 işçi Türk-İş'e bağlı TARIM-İŞ'e, 600 işçi ise HAK-İŞ 'e bağlı HAK TARIM-İŞ sendikası üyesidir.

Uzun yıllar Ceylanpınar işçilerinin,Kürt,Arap Suruçlu, Mardinli, Viranşehirli, Derikli diye birlikleri ve mücadeleleri parçalanmak istenmiştir. Geçen yıl piyasaya çıkan HAK TARIM-İŞ ise daha çok müslümanım (!) maskesi ile bu ayırımcı gerici politikaya katılmıştır.

Bu sendikaların yetkilileri şimdiye dek işçileri tek bir sendika altında toplama mücadelesini yeterli bir şekilde vermemişlerdir. İşçilerin birlik arzuları hayata geçirilmemiştir. Bu,işçilerin kendilerinin sendika yönetiminde bulunmamalarının sonucudur.

Bu grevde işçiler büyük ölçüde birlikteliklerini hayata geçirmişlerdir. TİS başlangıçta idare yanlısı bir tavır takınmasına rağmen,"tarlada ki ekinlere yazık olur, direnişten vazgeçelim" nennilerini gündeme getirmesine rağmen işçilerin mücadele azmi karşısında bundan vazgeçmiştir. HAK TARIM-İŞ ise "ne yazıldıysa o gelir başa" anlayışıyla "kadere boyun" eğmiştir.

Sendikacıların bu tavırları karşısında birliğe ihtiyacı olan işçiler bu sendikaların levhalarını indirmek istemişsede polis engel olmuştur.

Hayat, işçilerin birliğini, işçilerin sendika yönetiminde olduğu birliği gündeme getirmektedir. Er geç olacak olan da budur.

SINIF MÜCADELESİ CEPHESİNDEN

Taşova halkı, ilk defa düzenlenen bir mitingle faşizmi ve siyasi cinayetleri protesto etti.

● TAŞOVA'da faşizmi ve siyasi cinayetleri protesto mitingi yapıldı. 21 Haziran günü İstanbul'da faşist katiller tarafından katledilen Muzaffer Mutlu için miting ve yürüyüş düzenlendi.Taşova duvarları bu katliamı protesto eden slogan ve afişlerle dolduruldu. Yazıyı engellemeye gelen polis, kitlenin kararlı direnişi ile püskürtüldü. Taşova Lisesinden mezun olan Muzaffer Mutlu'nun babası İstanbul'da olduğu için cenaze Taşova'ya gelmedi.

Miting 25 Haziran günü yapıldı. Miting ve yürüyüşe 600-700 kişilik bir kitle katıldı. Yapılan konuşmada Muzaffer'in mücadelesi anlatıldı.Taşova'da ilk defa yapılan bu yürüyüş ve miting düzenli bir şekilde yürüdü ve devrim andıyla sona erdi.

● İZMİR YEŞİLDERE'de Halk Dayanışma Derneği kuruldu. Yeşildere halkı heyelan sonucunda oturulamaz hale gelen evlerde barınmaktadır. Diğer yandan lağım sularını taşıyan dere üstü açık akmaktadır. Dernek, Yeşildere halkını birleşmeye çağırmaktadır.

● İSLAHİYE'de faşist çeteler saldırılarını artırıyorlar. 25 Haziran günü sivil faşistler halka bir daha saldırdılar. Bu faşist saldırıların elebaşı ilkokul öğretmeni Kemal Sezer'dir. Bir yurtseverin arabasının yakılmasıyla ilgili olarak Kemal Sezer'in oğlu karakola götürüldü. Karakolun önünde toplanan faşistler ateş açtılar, halka saldırdılar. Polisler, silahlı saldırganlara müdahale etmediler. Halk, reformizmin yüzünü gittikçe daha iyi görmektedir. İslahiye halkı, silahlı saldırgan faşistlere gereken dersi verecektir.

● GERZE'de oportünist "Üç Dünya Teorisi" teşhir edildi. Toplantıya çağrılan TİKP revizyonistleri katılmadılar. Bu oportünist teori hakkında bilgi ve araştırması olmayan kişileri toplantıya gönderdiler. Toplantıda, "Üç Dünya Teorisi"nin sınıf işbirliğini savunan özü açığa çıkarıldı. Bu revizyonist teorinin, Tito, Togliatti ve Kruşçev'in izinden yürüdüğü vurgulandı.

DUYURU !

Mektupla öğretim için Ankara'ya gelen arkadaş: Ank. YDGD danışma bürosuna uğra.

Yer: Ankara Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği Gazi Mustafa Kemal Bulvarı 7/16, Tel : 18 33 54 Kızılay - Ankara